DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 53. Środa, 6 (18) Marca. 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.—Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Marca.

Rozkaz ministra wojny z dnia 18-go lutego. — Rada wojenna, na wniosek głównego sztabu, uchwaliła: 1) Dozwolić w czasie pokoju oficerom wojskowym, oraz urzędnikom cywilnym wydziału wojskowego, zanoszenie podań o uwolnienie ze służby dla różnych okoliczności w każdym czasie; a w razie wojny, podania względem uwolnienia ze służby mają być przyjmowane tylko z powodu ran lub słabości, właściwie poświadczonych; przyjmowanie zaś podań o uwolnienie dla okoliczności familijnych, tak oficerów wojskowych, jakoteż urzędników cywilnych wydziału wojskowego, wstrzymanem zostaje. 2) Uwolnienie ze służby oficerów wojskowych i urzędników cywilnych wydziału wojskowego, pomimo ich własnego żądania, pozostawione w pewnych prawem przewidzianych wypadkach zwierzchności, nie ogranicza się żadnemi okolicznościami i terminami. 3) Niniejsze postanowienia poruczyć wojskowemu komitetowi kodyfikacyjnemu wnieść do właściwych działów zbioru praw wojskowych, w miejsce dotychczasowych w tym przedmiocie artykułów, które uważane być mają za zniesione. Powyższa uchwała, w dn. 10 lutego uzyskała najwyższą sankcję. *(Rus. Inw.)*

Nominacje. — Przez najwyższe rozkazy w ministerstwie spraw wewnętrznych, z dn. 9 i 16 lutego, mianowani zostali: inspektor służby zdrowia Królestwa Polskiego, doktor medycyny, rzeczywisty radca stanu *Beker*, członkiem doradczym rady lekarskiej, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; cenzor petersburgskiego komitetu cenzury, rzeczywisty radca stanu *Jeleniew* — członkiem rady głównej dyrekcji prasy.

Zakreślenie terminu dla wypłaty szacunku dóbr nabytych w gubernjach zachodnich. — Na mocy prawa (art. 2,136 i 2,170 t. X Zb. Pr. wyd. 1857 r.), nabywca w drodze licytacji dóbr obowiązany jest uiścić sumę szacunkową w ciągu dni 15, pod zagrożeniem w przeciwnym razie utraty prawa do tych dóbr i do zaliczonego zadatku. Nabywający z licytacji dobra w zachodnich gubernjach, zamierzając opłacić część szacunku z pożyczki udzielanej na kupno tych dóbr z towarzystwa kredytowego ziemskiego, znajdą się w niemożności dopełnienia powyższego przepisu względem uiszczenia całkowitego szacunku w 15-dniowym terminie, albowiem pożyczki mogą być wydane dopiero po odebraniu w dyrekcji tego towarzystwa, znajdującego się w Petersburgu, zawiadomienia rządu gubernjalnego kijowskiego lub wileńskiego, w którym odbywa się publiczna sprzedaż dóbr w zachodnich gubernjach, jako sprzedane dobra przysądzone zostały osobie, która oświadczyła zamiar zaciągnienia pożyczki z towarzystwa. Na skutek tego Najjaśniejszy Cesarz, w d. 12 stycznia 1868 r., najwyżej postanowić raczył, że przy kupnie z licytacji dóbr w gubernjach zachodnich przez osoby, które zapewniły się co do zaciągnienia na to kupno pożyczki z towarzystwa kredytowego ziemskiego, obowiązek uiszczenia w 15-dniowym terminie szacunku ściąga się do tej tylko części sumy licytacyjnej, jaka ma być opłacona przez nabywcę oprócz sumy udzielić się mającej z towarzystwa pożyczki, na zasadzie udzielonego poświadczenia, i że po uiszczeniu przez nabywcę w pomienionym terminie przypadającej należności, urząd licytacyjny zatwierdzać ma sprzedaż, jeżeli nie zajdzie innej przeszkody, i zawiadomić o tem dyrekcją towarzystwa, która niezwłocznie wyszle dokąd należy przyznaną pożyczkę.

Przepisy względem likwidacij długów i rozpoznawania pretensij do dóbr skonfiskowanych z powodu rokoszu 1863 r., najwyżej zatwierdzone 26 stycznia 1868 r., zamieszczone zostały w *Siew. Pocz.* Nr. 44.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych.—Na zasadzie art. 19 lit. *b*. Najwyżej zatwierdzonej w dniu 19 (31) Grudnia 1866 r. Ustawy o zarządzie interesami ubezpieczeń i stosownie do art. 8 zatwierdzonej postanowieniem b. Rady Administracyjnej z dnia 1 (13) Maja 1845 r. Ustawy o zabezpieczeniu transportów lądowych i wodnych, Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych zatwierdziła na rok bieżący 1868 taryfy opłat od ubezpieczeń tychże transportów w tej samej wysokości, w jakiej opłaty te ustanowione były na r. 1867, z tem tylko uzupełnieniem, że do zatwierdzonej na rok 1867 taryfy opłat za ubezpieczenie transportów wysełanych drogami żelaznemi, z wyłączeniem Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, na których ubezpieczenia transportów odstąpione zostały kompanjom tychże dróg na lat 6 t. j. do dnia 22 Lutego (6 Marca) 1869 r., wprowadzono nie pomieszczoną w tejże taryfie drogę żelazną Fabryczno-Łodzką, na której za ubezpieczenie transportów winna być pobierana opłata oznaczona art. 9 pomienionej taryfy, za pierwszy oddział drogi żelaznej, t. j. po kop. 20 za każde 500 rs. wartości przedmiotu ubezpieczonego. O czem podaje się do powszechnej wiadomości z objaśnieniem, iż rzeczone taryfy mogą być przez osoby interesowane przejrzane w każdym razie w biurach wszystkich Rządów Gubernjalnych i Zarządów Powiatowych, jak również u komisantów przez Rządy Gubernjalne do przyjmowania ubezpieczeń przeznaczonych; taryfy zaś opłat od transportów drogami żelaznemi przewożonych, mogą być prócz tego przejrzane na stacjach drogi żelaznej St. Petersburgsko-Warszawskiej, Warszawsko-Terespolskiej i Fabryczno-Łodzkiej.

Prezes Rady Zarządzającej Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej. Podaje do wiadomości, że wypłata kuponu Kwietniowego z r. b. tak od akcij jak i od obligacij Warszawsko-Terespolskich dopełnianą będzie: w Warszawie, w Kasie Głównej Towarzystwa przy ulicy Długiej pod N. 542; w Petersburgu, przez Bank Prywatny Petersburgski i przez dom handlowy J. E. Günzburg; w Moskwie, przez Bank Prywatny Moskiewski; w Rydze, przez dom handlowy Heimann et Zimmermann; w Wilnie, przez dom handlowy S. H. Heimann et Comp.; w Amsterdamie, przez dom handlowy Hope et Comp.; w Berlinie, przez domy handlowe Mendelsohn et Comp., G. Müller et Comp., oraz Feig et Pinkuss; w Bruxelli, przez dom handlowy Brugmann fils; w Frankfurcie nad Menem, przez dom handlowy M. A. von Rothschild et Söhne; w Hamburgu, przez dom handlowy L. Behrens et Söhne; w Londynie, przez dom handlowy N. M. Rothschild et Sohn; w Paryżu, przez dom handlowy Braci Rothschild; w Wiedniu, przez dom handlowy S. M. von Rothschild. Wypłata za granicą dopełnianą będzie właściwą miejscową walutą podług imiennej wartości kuponu, w Warszawie zaś i w Cesarstwie złotem, licząc półimperjał po rs. 5 kop. 15, lub na żądanie interesanta walutą obiegową podług kursu półimperjałów z dnia wypłaty.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Marca.

Rozprawy nad prawem o zgromadzeniach publicznych w ciele prawodawczem francuzkiem zaczynają być równie burzliwe, jak rozprawy nad prawem prasowem. Mowa p. Juljusza Simon, której treści nie podał nam telegraf, musiała być dość gwałtowna, kiedy wywołała tak ostrą odpowiedź ministra stanu p. Rouhera, znaną czytelnikom w treści, z wczorajszego naszego dziennika. Przewidywano, że mowa pana Juljusza Favre, wywoła jeszcze większą burzę ze strony większości.

Nadzieje pomyślnego i rychłego przeprowadzenia dualizmu w państwie austrjackiem, coraz bardziej słabną. Węgry pod wpływem stronnictwa radykalnego, które coraz bardziej bierze górę, jak stwierdza *Pesti-Naplo*, organ stronnictwa Deaka i wiedeńska *Die Presse*, usiłują utrwalić swoją odrębność i zwolnić węzły łączące je z innemi austrjackiemi prowincjami. Najlepszym dowodem przewagi stronnictwa radykalnego w Węgrzech, są demostracje powtarzające się w wielu miastach, na korzyść p. Boeszermenyi, skazanego za ogłoszenie manifestu Kossutha, i składki publicznie organizowane, dla wynagrodzenia mu kary pieniężnej, jaką zmuszony został zapłacić.

Królowa angielska ofiarowała byłemu królowi hanowerskiemu jeden z zamków korony na mieszkanie; niektóre dzienniki niemieckie wątpią jednak aby się udał do Anglji, lecz te wątpliwości objaśniają się wersją, według której 850,000 hanowerczyków podpisało petycję przeciwko sekwestracji dóbr króla i przesłało ją do mocarstw, żądając ich interwencji. *Patrie* zapewnia, że rząd francuzki nie odebrał takiej petycji, a obok tego nie sądzi, aby którekolwiek z mocarstw chciało interweniować, tembardziej, że cyfra 850,000 podpisów na ludność liczącą 1,900,000 głów wraz z kobietami i dziećmi, wyraźnie jest przesadzona i odejmuje wiarogodność całej tej wiadomości.

Firman mianujący Hussein-paszę gubernatorem wyspy Kandji, zarazem oznajmił jej mieszkańcom, że rząd uwolnił ich od opłaty dziesięciny przez dwa lata, z obowiązkiem opłacania tylko jej połowy przez dwa lata następne, i że z wyspy urządzony będzie wijalet. Wątpić można aby firman ten wywarł większy skutek niż poprzednie.

Z punktów oskarżenia przeciwko prezydentowi Stanów Zjednoczonych, Johnsonowi, na które zalecono mu złożyć obronę na piśmie do 23-go b. m., wynika, iż jedynie przyjęto za podstawę oskarżenia sprawę usunięcia Stantona od obowiązków ministra wojny, i że usiłowania krańcowych radykalistów, chcących oskarżyć prezy-

denta o różne zbrodnie stanu, nie zjednały sobie dostatecznej liczby stronników.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *16 marca.* Wieczorna *Die Presse* mniema, że podróż księcia Napoleona do Berlina, jak się zdaje, jest w związku z projektem rozbrojenia.

Paryż, *16 marca.* Według *Patrie*, broszura pod tytułem: „Prawne tytuły dynastji Napoleona," zestawia powołanie Napoleona I przez uchwałę ludową, z uchwałą ludową, która powołała Napoleona III i wykazuje polityczny charakter tego podwójnego pochodzenia z uchwały ludowej; broszura niema wcale charakteru dotyczącego teraźniejszości.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Petersburg, 14 marca.* Jego Cesarska Wysokość Wielki Książe Cesarzewicz Następca tronu wyjedzie ztąd 19-go b. m., przybędzie 21-go do Berlina i uda się ztamtąd do Nicei, na uroczystość poświęcenia kaplicy wzniesionej tam na pamiątkę Jego zmarłego Brata. Jego Cesarska Wysokość zwiedzi po drodze Sztutgard. (*Wolffs T. B.*).

* *Florencja, 14 marca. Correspondance italienne* zaprzecza pogłosce, jakoby oficerowie włoscy, znajdujący się w misji przy wyprawie abisyńskiej, mieli użalać się na obchodzenie się z nimi anglików. (*Cor. Hav. Bul.*).

* *Peszt, 14 marca.* Madarasz ogłosił odezwę wzywającą lud, zwłaszcza zaś kluby demokratyczne, czytelnie, notarjuszów, nauczycieli szkół, ażeby wzięli udział w olbrzymiej petycji za przywróceniem praw z r. 1848. (*Die Presse*).

* *Belgrad, 14 marca.* W Gracanica, w Bośnji, przyszło do starcia pomiędzy baszi-buzukami a chrześcianami Bośnji; z obu stron było wielu zabitych i ranionych. (*Cor. Bür.*).

* *Berlin, 14 marca.* P. Buchanan, ambasador angielski przy dworze petersburgskim, wyjechał dziś ztąd na swe stanowisko do Petersburga. (*Cor. Hav. Bul*).

* *Queenstown, 14 marca.* Z Meksyku donoszą, że wojska Juareza pobite zostały przez powstańców Yukatanu. (*Tamże*).

* *Washington, 14 marca.* (Przez telegraf atlantycki). Adwokat jeneralny Stanberry, sędziowie Nelson, Black i Custis i adwokat Ewarts stawili się dziś przed senatem, jako prawni zastępcy prezydenta Johnsona. (*Cor. Bür.*).

* *Nowy Jork, 14 marca.* (Przez telegraf atlantycki). Stosownie do wezwania senatu, prezydent Johnson odesłał dziś swoją odezwę do Washingtonu. (*Tamże*).

* (Tydzień giełdowy). *D. 2 (14) marca.* Giełda berlińska ogranicza się głównie na obrotach papierami losowemi i taniemi walutami obcemi. Widzimy to mianowicie, obserwując ściślej fluktuacje kursów naszych walut na tej giełdzie, z których jedne się w końcu obniżyły, jak np. bilety banku o $\frac{1}{8}\%$, weksle na Warszawę o $\frac{1}{4}\%$ i na Petersburg $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}\%$; inne znów doznały podwyższenia kursu, jak obligi skarbu o $\frac{1}{8}\%$, listy zastawne $2\frac{1}{4}\%$, listy likwidacyjne o $\frac{1}{8}\%$, a pożyczka premjowa o $\frac{1}{4}\%$. Giełdy Petersburga, Rygi i Odesy, nie mając zapasów trasowań własnych, podwyższyły u siebie kursa remes zagranicznych, oddając się jednocześnie więcej obrotom papierów publicznych i akcij. Odmiany te odbiły się też i na naszej giełdzie, która w tym tygodniu do zaspokojenia większego zapotrzebowania swego zmuszona, przy większych obrotach, i kursa ażja zagranicznego podwyższyć była zniewolona. Rezultatem operacji całego tygodnia było podwyższenie kursu weksli pruzkich o $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}\%$ (z $118\frac{1}{6}$, $117\frac{2}{3}$ na $118\frac{2}{3}$, 118), weksli wiedeńskich o $\frac{1}{2}\%$ (z 93,60 na 94,5), londyńskich o $\frac{5}{12}$, $\frac{1}{2}\%$ (z 7,29 na $7,31\frac{1}{2}$), a paryzkich o $\frac{2}{6}\%$ (z 87,30 na 87,60). Ruch w papierach publicznych i w tym tygodniu był więcej ożywiony. Listy zastawne w miarę podwyższających się kursów na giełdzie berlińskiej, u nas znalazły większy pokup; podwyższenie kursu w tygodniu wynosi jeszcze $1\frac{1}{2}\%$ dla listów serij 1-ej (z $81\frac{5}{6}$, $81\frac{1}{2}$ na $83\frac{1}{3}$, 83), a 2% dla listów serji drugiej (z $71\frac{5}{6}$, 71 na $73\frac{1}{3}$, 73). Nadto różnica kursu pomiędzy pierwszą i drugą serją, która dotąd niepomiernie wzrosła, obniżyła się w tym tygodniu do 10%. Listy likwidacyjne codziennie w większych sumach były poszukiwane i zakupywane, kurs ich mimo wahania się na początku tygodnia, w końcu się o $\frac{1}{2}-\frac{2}{3}\%$ podwyższył (z 60,08 na 60,60). Bilety banku cesarstwa i metaliki cztero-procentowe mało były dostarczane, ale chętnych zawsze znalazły nabywców nawet po wyższych cokolwiek kursach. Piątą pożyczkę Stieglitza wyżej zapłacono. Pożyczka premjowa przed samem ciągnieniem drugiej emisji nietylko się w kursie zrównała, ale sztuki drugiej emisji przez parę dni wyżej od pierwszej były płacone, co naturalnie z dniem samego ciągnienia ustało. Kurs pierwszaj emisji jednakże się nie zatrzymał, i u nas o $\frac{1}{2}-\frac{3}{4}\%$ się podwyższył (z 119,75 na 120,50). Nie wiadomo dotąd czyli i Warszawa uczestniczyła w liczbie znaczniejszych wygranych. Obligi skarbu skutkiem notowań berlińskich poszukiwano, zapasy tutejsze bardzo muszą być szczupłe, bo mimo wysokich kursów, jakie płacić chciano, małe tylko sumy przyszły do tranzakcji (po $74\frac{1}{2}$, $74\frac{3}{4}\%$). Z akcij kolei żelaznych zakupiono warszawsko-wiedeńskie i bydgoskie po cokolwiek niższych, terespolskie po wyższych; sumy wszakże obrócone nie były znaczne. (*Gaz. Hand.*).

* (Dostawa lokomotyw i wagonów). Ogłoszona licytacja na dostawę dla dyrekcji drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko bydgoskiej 12 lokomotyw i 15 brankardów, 500 wagonów towarowych nie krytych, 100 takichże wagonów krytych i 38 wagonów pasażerskich, rozbudziła silną konkurencję w głównych zakładach przemysłowo-fabrycznych; wszystkie bowiem fabryki, załatwiające potrzeby dróg żelaznych, pragnęły podjąć się tych dostaw prrzeszło na rs. 700,000 i stanęły do licytacji w terminie ogłoszonym, to jest w dniu 5 i 15 lutego n. s. r. b., przez swych specjalnych komisantów, umyślnie w tym celu do Warszawy przysłanych. Dostawy lokomotyw podjąć się zapragnęły: fabryka S. Leonard et Couquerille w Sairing, Schneider w Creussot pod Paryżem, Aronside Eugene Companie w Brystolu, Börsig w Berlinie, Schwartzkopf tamże, Sigl w Wiedniu, Ryszard Hartmann w Chemnitz, fabryka maszyn w Esslingen, Wöhlert w Berlinie i Schichau w Elblągu. Na dostawę wagonów, kół i osi złożyło deklaracje innych 18 fabryk z różnych miejscowości, a między temi fabryki krajowe, pod firmą Zamojskiego, oraz Lilpopa i Rau. Tak znaczna konkurencja zapewniła funduszom drogi wiedeńskiej rezultata nader korzystne z niepraktykowaną dotąd na wyanszlagowanych sumach oszczędnością. Dyrekcja dróg tutejszych poruczyła fabryce Börsiga w Berlinie budowę i dostawę sześciu lokomotyw w ogóle za talarów 107,550, fabryce Schichau w Elblągu drugich sześciu lokomotyw za sumę talarów 103,260; dostawę 250 wagonów towarowych nie krytych, poruczono fabryce Wagon Works w Brystolu, drugich takichże 250 wagonów fabryce Van der Zyppen w Deütz nad Renem, 100 wagonów towarowych krytych fabryce Hambruch i Vollbaum w Elblągu; 15 brankardów Linkemu w Wrocławiu, 20 wagonów osobowych I, II i III klasy, fabryce akcyjnej dróg żelaznych w Berlinie, 18 wagonów osobowych krytych IV klasy fabryce Pfluga w Berlinie. Dostawę kół i osi przyjęły na siebie zakłady w Bochum nad Renem, Höscha w Berlinie i Kruppa w Essen w prowincji nadreńskiej. Odpowiednie kontrakta już pozawieranemi zostały; cała dostawa uzupełnioną będzie przed zimą r. b., szczegółowa zaś rewizja i odbiór, nastąpi przy współudziale delegatów ze strony inspekcji rządowej.

Φ.

* (Skarbiec lombardu m. Warszawy). W dawniejszym skarbcu lombardu warszawskiego, w gmachu głównego ratusza, skutkiem szczupłości lokalu, kosztowności i precjoza zastawione jako fanty, nie miały dogodnego rozmieszczenia, zalegając półki, stoły, podłogę i parapeta okienne. Niedogodności atoli takiego stanu najmocniej czuć się dały w czasie pożaru ratusza w r. 1863. W tak stanowczej chwili, ciężki i trudny był wybór środków ratunku, aby wydzierając pożarowi kilkadziesiąt tysięcy fantów, wartości blisko na pół miljona rs., nie narażać je na zniszczenie, uronienie, lub rozmyślną kradzież; tylko trafność ówczesnych rozporządzeń i energiczne ich wykonanie przy użyciu w pomoc do wynoszenia i pakowania fantów w zgromadzone na prędce paki, kilkudziesięciu żołnierzy gwardji, ocaliły znajdującą się w lombardzie własność prywatną, tak, iż żaden fant nie zaginął. Cały ten zbiór kosztowności do byłego zamku królewskiego na czas niejaki przewieziony został, a następnie, również tymczasowo, w urządzonym skarbcu w pałacu namiestnikowskim, gdzie dziś magistrat urzęduje, jest złożony. Okoliczności powyższe wykazujące doświadczalnie niedogodność luźnego i rozdrobnionego przechowywania fantów w skarbcu lombardowym, wskazały magistratowi konieczną potrzebę obmyślenia zaradczych w tej mierze środków. Jakoż zaprojektowanem zostało, aby sprawić skrzynie żelazne ogniotrwałe zamykane na dwa klucze, kasjera i depozytarjusza, umiarkowanej wielkości i ciężaru, tak, iżby jeden człowiek mógł je z miejsca na miejsce przestawić, lub przenieść w razie potrzeby, a które to przeniesienie niezadługo, po ukończeniu odbudowywanego obecnie ratusza, nastąpić znów będzie musiało. Przedstawiony w tej mierze projekt sprawunku trzech set skrzyń żelaznych ogniotrwałych zyskał zatwierdzenie JW. Jenerał - Feldmarszałka Hrabiego Berga Namiestnika Królestwa. Z dostarczonych przez niektórych tutejszych fabrykantów modeli, model fabryki kas ogniotrwałych p. Ostrowskiego i spółki okazał się najwięcej odpowiednim i praktycznym, fabryka więc ta wyrobiła w swym zakładzie i dostarczyła 300 skrzyń wzmiankowanych. Nie górne ich wieko, jak zwykle, lecz frontowa ściana jest otwieralną i hermetycznie zamykającą się, skutkiem czego jedne na drugich ustawianemi być mogą, nie zajmując wiele miejsca. W każdej skrzynce sto kilkadziesiąt fantów znajduje zamknięte schronienie, położone zaś na skrzynkach tych numera kolejne, w związku z numerami ksiąg i kontrol kasowych, przy odpowiedniem rozsegregowaniu fantów, ułatwiają natychmiastowe ich znalezienie. Taki stan uporządkowania, przedstawia obecnie skarbiec lombardu warszawskiego.

Φ.

* (Pan Ruciński) znany zaszczytnie już, jako jeden z zdolniejszych kompozytorów naszych—powrócił obecnie do Warszawy z Paryża—gdzie zawarł kontrakt z p. Rouelle, sekretarzem „Opery lirycznej," na mocy którego, opera kompozycji p. Rucińskiego „Tatarzy w Polsce" ma być w ciągu jednego roku przedstawioną w Paryżu. P. Rouelle, który nadto jeszcze, jest członkiem akademji umiejętności i redaktorem gazety teatralnej w Paryżu, wziął na siebie obowiązek podłożyć libretto pod muzykę i usunąć wszelkie inne trudności. Za to, pan Ruciński ma zapłacić p. Rouelle tysiąc franków; ponieważ zaś, obyczajem wszystkich prawie artystów —tutejszych zwłaszcza, twórca „Tatarów" nie jest kapiltalistą, przeto ma zamiar za pomocą koncertu zebrać tę sumkę w Warszawie. Należy się spodziewać, że publiczność tutejsza, którą niezawodnie obchodzi taki fakt uznania talentu śród niej zrodzonego, na wielkiej scenie stolicy europejskiej — przyjdzie chętnie w pomoc zamiarom p. Rucińskiego i tym czy owym sposobem, ułatwi mu wypełnienie przyjętego względem p. Rouelle zobowiązania.

Al.

* (Koncert pp. Corsi, Rota i Bossi), ze współudziałem pań Volpini i Rota, odbędzie się w salach redutowych w przyszłą niedzielę, 10 (22) marca o godzinie 1-ej z południa. Program jego jest następujący: Kwartet z op. „I Puritani" Belliniego (pani Volpini, pp. Corsi, Rota i Bossi); Arja „Pro peccati" Rossiniego (p. Bossi); Arja „Cujus anima" Rossiniego (p. Corsi); Romans „do róży" z op. „Marta" Flotowa (pani Volpini); Romans z op. „le Pardon de Ploermel" Meyerbeera (pani Rota); Kwartet z op. „Rigoletto" (panie Volpini i Rota, pp. Corsi i Rota); Duet, Donizettego (pani i p. Rota); Tarantella, Rossiniego (p. Corsi); Duet z opery „La Traviata" Verdiego (pani Volpini i p. Corsi); Cavatina z op. „le Nozze di Figaro" Mozarta (p. Bossi); Śpiew hiszpański, Iradia (pani Volpini); Tercet z opery „l'Italiana in Algeri" Rossiniego (pp. Corsi, Rota i Bossi).— Cena miejsc: bilet numerowany do sali rsr. 2 i na zakłady dobr. kop. 5, bilet nienumerowany rs. 1 k. 20 i na zakł. dobr. k. 5, galerja kop. 75 i na zakł. dobrocz. kop. 5.—Biletów nabyć można w księgarniach pp. Gebethnera i Wolfa, Hoesicka i Sennewalda, oraz w kasie wielkiego teatru.

* (Teatrzyk izraelski). Na obszernym placu po za koszarami wołyńskiemi, obok ulicy Dzikiej, wzniesiony był w czasie obecnym dość znacznych rozmiarów budynek, na osób mniej więcej 700, mający być czasowym teatrzykiem, ze sceną do przedstawień dramatycznych w języku hebrajskim i teraźniejszo-żydowskim, z historji ludu izraelskiego, oraz humorystycznych krotofil w związku z życiem tego narodu; magistrat jednak tutejszy, czuwający nad bezpieczeństwem publicznem, przekonawszy się na gruncie, że ściany, ligary amfiteatru i wiązanie dachowe były z materjału wątłego i nieodpowiadały koniecznym warunkom budowli takiego przeznaczenia i rozmiarów, teatr rzeczony rozkazał rozebrać, co też już dopełnionem zostało. Że zaś wielu podtrzymywanych jest w mylnem mniemaniu, jakoby władza miała sprzeciwić się dawaniu przedstawień scenicznych dla wyznawców izraelskich z historji ich życia, oświadczamy więc stanowczo, że rozsiewane w tej mierze pogłoski są mylnemi i że rozbiór teatru na placu wzmiankowanym przy ulicy Dzikiej, nie jest bynajmniej zakazem do wzniesienia nowego w tej lub innej miejscowości na cel, jak wyżej zamierzony, byleby tylko stawiać się mający budynek, użyciem nieodpowiednich materjałów, lub nieodpowiednią konstrukcją, nie zagrażał nieszczęśliwym wypadkiem, i że nawet, dla ułatwienia

przedsiębiorcom wykonania ich zamiaru, budowniczy miejski narysował plan, który odpowiadając celom zamierzonego teatru, odpowiada zarazem przepisom policyjno-budowlanym. (*Nadesłane*).

* (Towarzystwo wsparcia artystów muzyki) zawiadamia szanowną publiczność, iż komitet tegoż towarzystwa na zebraniu członków w dniu 15 b. m. odbytem, wykazał stan majątku towarzystwa po dzień 1 stycznia 1867 r. w sumie rs. 22,855 kop. 80, z czego się okazuje, iż majątek towarzystwa w ciągu roku 1867 powiększył się o rs. 1,297 kop. 7½. Dalej okazało się, iż w roku 1867 wpisało się do towarzystwa nowych członków honorowych 30, a zwyczajnych 28, razem 58; w ogóle więc towarzystwo liczy członków 122, z których 47 honorowych, a 75 zwyczajnych. JW. szambelan Cyprjan Lachnicki, dotychczasowy prezes towarzystwa z powodu zbytnich zajęć swoich, zrzekł się obowiązku tego, towarzystwo przeto jednomyślnie wybrało swym przezesem jw. jenerała Aleksandra Hauke, prezesa dyrekcji teatrów. Nakoniec postanowiono, aby komitet podobnie jak w roku zeszłym urządził koncert publiczny, celem powiększenia funduszów towarzystwa na zapomogę dla biednych muzyków, lub ich rodzin przeznaczonego.

* (Straż ziemska). *Dzien. gub. petrokowski* pisze: W rozkazie gubernatora petrokowskiego do straży ziemskiej, z daty 24-go stycznia r. b. za N. 6, powiedziano między innemi: „Z następstwem zaś czasu i zwłaszcza ku końcowi roku, niższe stopnie straży ziemskiej obznajomili się w zupełności ze swemi obowiązkami pod kierunkiem swych naczelników, poczęli działać regularniej i energicznie, i rezultata osiągnięte dzięki ich działalności, dają nadzieję, że straż ziemska gubernji petrokowskiej usprawiedliwi zaszczytnie cały pożytek jej przeznaczenia, i jeżeli nie uzyska szczególnej życzliwości ze strony tych, którzy nie zawsze są przyzwyczajeni do powodowania się w swoich czynnościach wymaganiami prawa i słuszności, to postępując zawsze sumiennie i nieprzedajnie, obudzi należyte uszanowanie dla imienia ruskiego i dla stanowiska strażnika ziemskiego. Że strażnicy cieszą się już obecnie zaufaniem ludu, okazuje się z licznych wypadków udawania się do ich pośrednictwa i decyzji co do takich skarg i sporów, które nie należały wcale do zakresu działalności straży ziemskiej. Naczelnik gubernji uznał za słuszne wynurzyć naczelnikom straży ziemskiej wdzięczność za ich chwalebną działalność, w której wychodzi na jaw nie sama tylko chęć akuratnego i należytego pełnienia obowiązków służby, lecz także świadoma siebie gorliwość i głębokie spółczucie przy spółdziałaniu, w miarę nastręczającej się im, jako działaczom ruskim, sposobności, w urzeczywistnieniu zamiarów rządu".

* (Wypadki). Jan Danecki, żołnierz nieograniczenie urlopowany, w dniu wczorajszym nagle zmarł.—Józefa Kowalska, służąca, skradła Franciszce Pelcmanowej, służącej w jednym z nią domu, z kuferka rs. 50 papierami i srebrną monetą i zbiegła. — Z mieszkania Józefa Trawińskiego, w domu pod Nr. 109, niewiadomy jeszcze sprawca, skradł zegarek złoty kryty, wysadzany brylantami, z łańcuchem na szyję, zegarek srebrny ze złotym łańcuszkiem, kolczyki, pierścień i szpilkę, złote, a oprócz tego kilka sztuk srebrnej monety.—W domu pod Nr. 2246, otworzono dobranym kluczem sklep kupca Kopela Soma i skradziono towarów na rs. 160, różne notatki, rachunki i weksel na rs. 100 na imię M. E. Rabinowicza.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rsr.	1 kop.	8	*dziś* rsr.	1 kop.	8.
Za frank	„	„ — „	28	„	„ — „	28.
Za złoty reń.	„	— „	63	„	„ — „	63.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Ofiary). *Rus. Inw.* donosi, że do własnej kancelarji Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Cesarzównej, wpłynęło do 1 (13) marca ofiar na korzyść mieszkańców niektórych gubernij, które cierpią od nieurodzaju, 525,251 rs. 19 kop.

* (Zgon biskupa starowierców). *Mosk. Wied.* donoszą, że w gubernji podolskiej, w klasztorze kureniewskim, koło m. Bałty, zmarł 23 stycznia biskup starowierców Warłaam, zwany biskupem bałtskim. Miał on przeszło 70 lat wieku; rodem był z gubernji podolskiej i po świecku nazywał się Wasili Jemelianow. Nieboszczyk był bardzo blizkim przejścia na prawosławie i gorliwie obstawał za tem. Obecnie u starowierców pozostało w Rosji tylko trzech biskupów: Antoni moskiewski, Pafnucy kazański i sędziwy Job kaukazki; oddzielna sekta starowierców ma swego biskupa Antoniego nowego, zwanego także moskiewskim. Prócz tego są jeszcze Konstanty, który zrzekł się swej godności, Sofroniusz, dwukrotnie złożony z urzędu i zostający pod strażą w klasztorze suzdalskim, arcybiskup Arkadjusz i biskupi Kopon i Genady, a w więzieniu kuznieckim (w gubernji tomskiej) Sawacjusz. Za granicą jest trzech biskupów: w Austrji metropolita Cyryli i wikarjusz Antoni, w Turcji Arkadjusz, biskup sławski, w Mołdawji Arkadjusz, biskup wasłujański. A tak z 25 biskupów starowierskich pozostało dotąd w urzędowaniu tylko ośmiu, czterech w Rosji i czterech za granicą.

* (Z Charkowa). W okólniku naczelnika gubernji, ogłoszonym w miejscowym dzienniku gubernjalnym, zamieszczone są wiadomości o zaległościach w gubernji w opłacie należności wykupu za rok upłyniony. Zaległości te od 16 stycznia r. b. wynoszą 222,859 rs. 39½ k., co czyni około ¼ rocznego podatku. Cyfra zaległości wykupowej w porównaniu z zaległością do 1 lipca roku zeszłego (500,000 rs.), przekonywa, że w ciągu półroku ilość zaległości zmniejszyła się prawie o połowę.

* (Stan powietrza). Podług *Rus. Inw.*, stan powietrza dnia 1 (13) marca, o godzinie 8-ej z rana, był w rozmaitych miejscowościach Europy następujący: Petersburg + 0,2 Reaumura, Kijów + 0,2, Ryga + 0,5, Warszawa — 0,4, Paryż — 5,2.

---

* (Odpowiedź). *Jour. de St. Petersbourg* z 28 lutego (11 marca) ogłasza następującą odpowiedź dziennikowi półurzędowemu paryzkiemu *Patrie*: „W gazecie *Patrie* z 24 lutego (7 marca) powiedziano: „Dowiedziawszy się z telegramu z Paryża, że większość dzienników francuzkich mówi stanowczo o pomyślnym zwrocie co do spraw wschodnich, *Jour. de St. Petersbourg* powiada: „Nareszcie przecież!" I następnie dodaje: „Wszelakoż, niedawno jeszcze nie można było w żaden sposób przewidzieć ze strony tych „dzienników takiego oświadczenia, wnosząc z tego, „co one mówiły. Szerzyły one chętnie wszelkiego rodzaju wiadomości, wszelkie pogłoski, zdolne obudzić „obawy, i powtarzały to ze szczególnem zadowolnieniem, nie zwracając najmniejszej dokładnej uwagi „na żadne zaprzeczenia." — „Jeżeli opinja publiczna „uległa zmianie—powiada gazeta *Patrie*—jakkolwiek „nie przestaje śledzić z jak największą ostrożnością „za przypisywanemi Rosji zamiarami politycznemi, „to niech *Jour. de St. Petersbourg* raczy zawierzyć, „że jego twierdzenia i nawet zaprzeczenia nie pozostają w żadnym związku w terazniejszym poglądem „prasy." Nasze zaprzeczenia — odpowiada *Jour. de St. Petersbourg*— przywracały przekręconą prawdę; nasze przeczenia zbijały bądź pomimowolne pomyłki, bądź też zmyślone kłamstwa; jeżeli zaś, jak powiada gazeta *Patrie*, „terazniejszy pogląd prasy" nie wypływa z naszych zaprzeczeń, to przynajmniej przyjemnie nam jest sądzić, że ten „nowy pogląd" zjawił się na skutek dokładnego obznajomienia się z położeniem rzeczy, i to dokładne obznajmienie się nie może być odmiennem od tego, jakie posiadaliśmy występując z temi „zaprzeczeniami." Zresztą, mało nas obchodzi ta okoliczność, czy do nas należy zaszczyt wyjaśnienia położenia rzeczy dla gazety *Patrie*, czy też przekonała się ona o tem położeniu na skutek „rozkazu danego z góry". Dla nas ma właściwie doniosłość to, ażeby mówiła ona o kwestji prawdę i ażeby nie była wprowadzana w błąd opinja publiczna, a przynajmniej opinja czytelników łatwowiernych, reprezentantem których jest gazeta *Patrie*".

Prusy i Niemcy.

* (Król Jerzy hanowerski). *La Patr.* pisze pod datą 14-go b. m.: W Londynie spodziewany jest wkrótce przyjazd do Anglji b. króla hanowerskiego Jerzego. Powiadają, że królowa Wiktorja ofiarowała mu na rezydencję jeden z pałaców należących do korony. Dzienniki angielskie powątpiewają, ażeby propozycja ta została przyjętą, lecz łatwo objaśnić sobie te powątpiewania interesem, jaki niektórzy mają w tem, ażeby dano wiarę wersji, podług której 850,000 hanowerczyków miało jakoby podpisać się na petycji, obejmującej protestację przeciw zasekwestrowaniu majątku ich byłego króla. Petycja ta miała być wystósowaną do mocarstw, albowiem hanowerczycy mają jakoby upraszać o interwencję wielkich mocarstw. O ile nam wiadomo, rząd francuzki nie otrzymał takiej petycji, i wątpimy nawet czy przyjmie takową. Petycja mająca 850,000 podpisów, zredagowana w kraju liczącym tylko 1,900,000 mieszkańców, wraz z kobietami i dziećmi, wydawać się musi nie autentyczną. Zresztą we Francji znane są te ruchy, wywoływane przez petycje. W każdym atoli razie, Europa nie będzie interweniować w takiej sprawie, rządy zaś, którym doręczoną zostanie taka petycja, przypomną sobie zapewne liczbę głosów danych w Hanowerze przy trzech wyborach do izb, i po porównaniu tej liczby z ogółem domniemanych podpisów, odpowiedzą zapewne tym, którzy podadzą petycję, znanem przysłowiem: „Kto chce zanadto dowieść, ten niczego nie dowiedzie."

Francja.

* (Rozprawy nad prawem o zgromadzeniach). Rozprawy w ciele prawodawczem nad projektem do prawa o zgromadzeniach, rozpoczęły się z tak wielkiem ożywieniem, iż przewidywać należy, że przyszłe posiedzenia będą również burzliwe jak i te, na których roztrząsane było prawo prasowe. P. Garnier-Pagès zapełnił całe posiedzenie z 12-go b. m. swą mową, bardzo umiarkowaną co do formy, i przedstawiającą kwiecistą, lecz bardzo ciekawą poniekąd historję prawa o zgromadzeniach we Francji, począwszy od *champs-de mai* za czasów franków, aż do klubów z r. 1848; następnego dnia, 13-go, p. Glais-Bizoin zdołał roznamiętnić rozprawy swemi dowodzeniami dowcipnemi, lecz zarazem bardzo ożywionemi. Po nim zabrał głos p. Juljusz Simon. Telegraf nie podaje jego mowy, lecz teorje, które on rozwijał, musiały być bardzo radykalne, albowiem minister stanu Rouher uznał za stosowne odpowiedzieć mu, że dopomina się on w swej mowie po prostu przywrócenia klubów, oraz że lewica reprezentuje nie postęp, lecz przekonania doprowadzone do niemocy, przestarzałe i zwyciężone. Na mowę ministra stanu odpowiadać miał, na posiedzeniu z 14-go b. m., p. Juljusz Favre, i można będzie jedynie dziwić się, jeżeli w odpowiedzi swojej powstrzyma się on od tych gwałtownych napaści, które gniewają większość i wywołują prawie zawsze burze. (*Nord.*)

* (Prawo o zgromadzeniach). *Paryż, 14 marca.* Zakończone zostały ogólne rozprawy nad prawem o zgromadzeniach. Odrzucono poprawkę opozycji, żądającą zupełnej wolności zgromadzeń, oprócz zbierania się pod golem niebem. Po gorących rozprawach, w których p. Rouher oświadczył, że kongres międzynarodowy wspólnych stowarzyszeń robotników w r. 1867, dla tego został zakazany, iż takowy sprzeciwiał się prawu o zgromadzeniach stowarzyszeń, które rząd chciał uwzględnić, przyjęty został art. 1-szy prawa o zgromadzeniach. — *Etendard* zaprzecza pogłosce o blizkiem zastąpieniu p. Baroche przez p. Pinarda. (*Cor. Bür.*)

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 14 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego złożony został list, w którym wice-hrabia Kervéguen żąda sam, ażeby sprawa, do której jest on zamięszany, oddaną została na drogę sądową. — Minister stanu Rouher, odpowiadając na interpelację pana Pouyer-Quertier'a, oświadczył, że marszałek Mac-Mahon, gubernator Algierji, przybędzie dziś do Paryża, i że rząd czeka na jego przyjazd dla oznaczenia wysokości sumy, jaka ma być przeznaczona dla przyjścia w pomoc nędzy panującej w Algierji. (*Cor. Hav. Bul.*).

* (P. Schneider). *Paryż, 14 marca. La Fr.* pisze: Donosimy z zadowolnieniem, że zdrowie prezesa Schneidera zupełnie się polepszyło.

* (Organizacja gwardji narodowej). *La Patr.* donosi pod datą 14-go b. m.: Wiadomości, jakie otrzymaliśmy z znacznej liczby departamentów, stwierdzają bardzo zadowalniający postęp inspekcji, mającej na celu czynności rewizyjne, dotyczące organizacji gwardji narodowej ruchomej. W departamentach Seine-et-Oise, Pas de Calais, du Cantal, de la Vienne, Dordonji, Sarty, Ile-et Vilaine, Drôme i t. d., usposobienie ludności nie pozostawia nic do życzenia, w wielu zaś punktach panuje nawet zapał.

* (Uśmierzenie rozruchów). Depesza z Tuluzy donosi, że w mieście tem przywrócone zostały w zupełności porządek i spokojność. Sądy zaprzątnięte są w dalszym ciągu badaniem sprawy rozruchów. Prokurator cesarski kazał aresztować przewódcę bandy, ku powszechnemu zadowoleniu ludności Tuluzy, nie wyłączając nawet tych, którzy zbłąkani będąc poduszczeniami, brali udział w rozruchach, lecz następnie opamiętali się. Jenerał hr. de Goyon, dowodzący szóstym korpusem armji, wrócił 11-go b. m. z Paryża do Tuluzy i ogłosił następnego dnia proklamację, która poprzylepianą została na murach miasta i która tak brzmi: „Mieszkańcy Tuluzy! Wracam pomiędzy was. Dowiedziałem się z boleścią, że od dwóch dni, porządek publiczny był mocno naruszony w naszem mieście. Młodzi ludzie, wprowadzeni w błąd fałszywem tłómaczeniem prawa, nie wahali się połączyć z wyrzutkami społeczeństwa (karanymi już poprzednio sądownie), ze sprawcami rozruchów, dla wywołania występnych manifestacij. Porządek, poszanowanie dla osób i mienia, bezpieczeństwo publiczne, powinny być zawsze zabezpieczone. Niech ludzie uczciwi i spokojni pokładają zawsze we mnie ufność. Nie po raz to pierwszy znajduję się w obec rozruchów, i tu, tak samo jak gdzieindziej, potrafię przytłumić takowe." (*La Patr*).

Włochy i Rzym.

* (Izba deputowanych). *Florencja, 14 marca.* Przy rozprawach nad podatkiem od mlewa,

Odrzuconą została poprawka p. Crispi 213 głosami przeciwko 103. Natomiast zatwierdzono obadwa wnioski postawione przez pp. Minghetti i Bargoni, a przyjęte przez ministerstwo. Pierwszy z nich wzywa ministerstwo do wprowadzenia w wykonanie prawa reformy podatkowej w m. kwietniu i oszczędności 100 miljonów w ogólnej sumie budżetu na r. 1869. Drugi zaś domaga się, ażeby rozprawy nad podatkiem od mlewa prowadzone były z zastrzeżeniem i uchwała o nim nastąpiła dopiero po stanowczem zatwierdzeniu innych środków finansowych. — Senat zatwierdził rozdziały budżetu marynarki, wojny, oświecenia i handlu i przeszedł potem do rozpraw nad budżetem wydatków na r. 1868, który w końcu przyjęty został 67-u głosami przeciwko 3. (*Cor. Bür.*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (W i e l k i w e z y r). *Konstantynopol, 8 marca.* Dziś przybył tu wielki wezyr; oświadczył on, że powstanie na w. Kandji zostało zupełnie przytłumione z wyjątkiem kikuset greckich gerylasów, wałęsających się po górach. Porta najęła dwa parostatki Lloyda dla przewozu napowrót zbiegów kandjockich. Obiega pogłoska, że Haydar-effendi zastąpi w Paryżu Dżemil-paszę i że Vely-pasza uda się do Petersburga. Rustem bej, poseł we Florencji, ma otrzymać także inne przeznaczenie, a Abdi-pasza odjechać ma do Bagdadu na jenerał-gubernatora. *(Cor. Bür.)*.

* (S p r a w a k a n d j o c k a). Piszą z Kanei do *Courrier d'Orient* pod d. 15-m lutego, że ogłoszony został firman, mianujący Hussein-paszę jenerał-gubernatorem wyspy i oddający mu naczelne dowództwo nad wojskami. Ten sam firman zawiadamia kandjotów, że rząd zwalnia ich od płacenia przez dwa lata podatku dziesięciny, i że podczas dwóch następnych lat podatek ten będzie zmniejszony o połowę, że wyspa zamienioną zostanie na wilajet, że nowa ustawa na w. Kandji wprowadzoną zostanie w wykonanie od 1-go marca. *(La Fr.)*

Belgja.

* (P r a w o w o j s k o w e). *Bruksela, 13 marca.* Izba deputowanych przyjęła prawo co do podziału kontyngensu rocznego na dwie sekcje, z których jedna będzie czynną, a druga w rezerwie, 66 głosami przeciwko 35-ciu. Posiedzenie było bardzo burzliwe. (*Cor. Hav. Bul.)*.

Niderlandy.

* (I z b a d e p u t o w a n y c h). Wiadomo, że izba deputowanych niderlandzkich uchwaliła odroczenie rozpraw co do rozwiązania poprzedniego parlamentu. Ministerstwo, które dając dowód wielkiej czynności, usiłowało zjednać sobie umysły, przygotowało dla izby prawodawczej niderlandzkiej obszerny program prac. W ostatnich czasach przedstawiło ono prawo o wychowaniu uniwersyteckiem, izba zaś ma przed sobą obecnie dwadzieścia cztery innych projektów, dotyczących budżetów państwa i Indij, pensij wojskowych, jurysdykcji konsulów, organizacji kas pożyczkowych i t. d. Zajmie się ona także konwencją co do oznaczenia granicy niderlandzko pruskiej i traktatami zawartemi z Prusami i Belgją co do połączenia kolei żelaznych międzynarodowych. *(La Fr.)*.

Danja.

* (P o d r ó ż k s i ę c i a n a s t ę p c y t r o n u). Książę następca tronu duńskiego, wyjeżdża w niedzielę, d. 15 go marca, przez Hamburg do Niemiec. Uda się on wprost do Monachjum, a potem do Trjestu, zkąd odpłynie do Aten. Zabawiwszy cztery tygodnie u swojego brata króla greckiego, książę uda się do Anglji dla złożenia wizyty swojej siostrze, księżnie Walji. *(La Fr.)*

Ameryka.

* (P r o c e s p r z e c i w p r e z y d e n t o w i J o h n s o n o w i). Depesza telegraficzna donosi, że senat Stanów Zjednoczonych, ukonstytuowany jako sąd, odroczył się do 23 go b. m. i że rozkazał prezydentowi Johnsonowi, ażeby złożył na ten dzień swą odpowiedź na punkta oskarżenia, które zostały przeciw niemu wymierzone i które dadzą się streścić w następujący sposób: Prezydent zostaje oskarżony: 1. O pogwałcenie konstytucji przez usunięcie urzędnika podczas trwania sesji senatu; 2. O dokonanie tego usunięcia wbrew prawu objętemu w *Tenure of office act*; 3. O mianowanie jenerała Thomasa ministrem wojny, pomimo, iż pełnił legalnie te obowiązki inny minister; 4. O spiskowanie, wraz z Lorenzem Thomasem, w celu objęcia zarządu ministerstwa wojny zapomocą siły oręża; 5. O usiłowanie nakłonienia oficerów armji do nieposłuszeństwa prawom krajowym i do zawiązania sprzysiężenia dla usunięcia ministra wojny z jego stanowiska. Szósty punkt oskarżenia nie jest jeszcze znany. (*Nord*).

Australja.

* (W y s p y S a n d w i c h). Podług wiadomości z Honolulu z 2-go lutego, otrzymanych przez San-Francisco, wybory, które odbyły się na wyspach Sandwich, były bardzo ożywione i stronnictwo narodowe wzięło górę. Stronnictwo to przeciwne jest przyłączeniu wysp Sandwich do Stanów Zjednoczonych i okazuje przywiązanie do teraźniejszej dynastji. (*La Patr.)*

Przekształcenie wydziału sądownictwa w Królestwie Polskiem.

(Artykuł wzięty z *Warsz. Dniew.*)

(*Dokończenie*, patrz N. 45 i 46).

Niezależnie od nakreślenia podstawowych zasad organizacji sądowej i postępowania sądowego cywilnego i kryminalnego, komisja prawna projektowała główne zasady ochraniającego postępowania sądowego i organizacji wydziału notarjalnego.

Przy nakreślaniu podstawowych zasad ochraniającego postępowania sądowego, komisja prawna miała na celu oznaczyć porządek biegu spraw co do poświadczenia, lub uchronienia praw osób prywatnych, w wypadkach, kiedy według obowiązujących praw cywilnych, wymagany jest dla poświadczenia woli osób prywatnych, współudział władz lub osób wydziału sądownictwa. Tym sposobem nie zmieniając zasad kodeksu cywilnego, komisja dążyła do oznaczenia tylko z większą ścisłością tych właściwie dotyczących postępowania sądowego przepisów, za pomocą których ustanowiony w prawach cywilnych porządek, zachowuje się i wprowadza się w wykonanie, a przytem do zastosowania procesowych postanowień kodeksu do zasad nowej, nakreślonej przez komisję organizacji władz sądowych i porządku biegu spraw cywilnych. Obowiązki pod względem ochraniającego postępowania sądowego, które połączone są z formalnościami i nie dotyczą bezpośrednio większości ludności wiejskiej, poruczone są najbliższym z ludnością urzędnikom od korony, a mianowicie: sędziom miejskim i prezesom zjazdów sędziów miejskich, jak również tym niższym władzom sądowym, w których formalności mają już więcej zastosowania niż w sądach gminnych, a mianowicie zjazdom miejskich sędziów. Gminnym zaś sędziom i sądom, poruczono głównie te czynności ochraniającego postępowania sądowego, które dotyczą interesów mieszkańców wiejskich, podchodzących pod działanie ukazów z 19 lutego (2 marca) 1864 r.

Organizacja wydziału notarjalnego, projektowana jest na tych samych zasadach co w Cesarstwie, z następującemi odrębnościami: 1) obowiązek notarjuszów, udzielania swej pomocy, kiedy takowa od nich jest wymagana, mianowicie wyformułowany jest w projekcie i obstawiony jest prawnemi rękojmjami, co do rzeczywistego wykonania tego obowiązku i usunięcia mogących się zdarzyć ze strony notarjuszów nadużyć; 2) w tymże celu i w widoku interesów osób prywatnych, ustanowiona jest dla wynagrodzenia notarjuszów obowiązująca taksa; 3) w obec istnienia w Królestwie systemu hypotecznego i archiwów hypotecznych, projektowano nie ustanawiać starszych notarjuszów, podobnie do tych, którzy w Cesarstwie zawiadują wydziałem aktowym. Oprócz tego, komisja uznała za zbyteczne, urządzenie dla zachowywania notarjalnych, niehypotecznych aktów, osobnych archiwów notarjalnych; wszystkie zaś akta notarjalne przechowywane będą w archiwach hypotecznych, stanowiących obecnie miejsce zachowania aktów dotyczących nieruchomości (aktów hypotecznych).

Wszystkie wyż wymienione projekta podstawowych zasad, jako to: organizacji sądowej, cywilnego, kryminalnego i ochraniającego postępowania sądowego, jak również organizacji notarjatu, ukończone były przez komisję prawną w początku 1868 r., i zaraz zostały przedstawione do Najwyższego zatwierdzenia, droga prawodawczą. Wypracowane przez komisję podstawowe zasady, są daleko szczegółowsze od podstawowych zasad przekształcenia wydziału sądownictwa w Cesarstwie. Tak, w projekcie komisji co do organizacji sądowej, zawiera się 170 artykułów (wraz z notarjatem), co do kryminalnego postępowania sądowego — 209 artykułów, co do cywilnego postępowania sądowego — 177 artykułów, nie licząc ochraniającego postępowania sądowego, którego podstawowe zasady wyłożone są w 105 artykułach. W Cesarstwie podstawowe zasady zawierały się w 382 artykułach, z których 91 poświęcone były organizacji sądowej, 157 kryminalnemu postępowaniu sądowemu, a 134 — cywilnemu postępowaniu sądowemu. Wszystkie artykuły ustaw sądowych Cesarstwa, które komisja uznała za możliwe przyjąć, zostały wprowadzone do zasad podstawowych, bez żadnych zmian w redakcji. Projekta komisji zaopatrzone są w objaśniające memorjały, a pod każdym artykułem projektu, znajdują się powołane źródła; tym sposobem okazuje się możność zbadania pochodzenia każdego osobnego artykułu i obznajmienia się tak z poprzedniem, jak i z obecnie obowiązującem prawodawstwem Królestwa.

Oprócz nakreślenia podstawowych zasad przekształcenia sądownictwa, komisja prawna zajęła się przygotowaniem dla Królestwa nowego wydania ustawy o karach głównych i poprawczych. W Królestwie Polskiem od 1847 r., obowiązuje nowa ustawa o karach głównych i poprawczych, która zastąpiła kodeks karny Królestwa z 1818 r. W ukazie, z tego powodu wydanym do Namiestnika Królestwa, d. 12 (24) marca 1847 r., wypowiedziana była myśl, która kierowała Najwyższą wolą przy wydaniu ustawy: „żeby nowe prawa Królestwa Polskiego, były, w miarę możności, zbliżone z nakreślonemi w tym przedmiocie w Cesarstwie postanowieniami,” a mianowicie z ustawą o karach, ogłoszoną w Cesarstwie w 1845 r. Od 1847 r. do obecnej chwili wychodziły niejednokrotnie osobne ukazy i postanowienia, które znacznie zmieniły pierwotny tekst ustawy; niezależnie od tego, w Królestwie tłomaczenie i stosowanie zasad ustawy ruskiej, pod wieloma i to bardzo ważnemi względami, różni się od pojmowania i stosowania jej w Cesarstwie, a oprócz tego i sama ustawa z 1847 r. wydana była nie całkowicie, i liczne ważne części były natenczas opuszczone, jak się okazuje z akt st. petersburgskiej kodyfikacyjnej komisji, z powodu braku potrzebnych wiadomości z Królestwa. Tak w ustawie z 1847 r. nie znajdują się postanowienia o przestępstwach: 1) notarjuszów; 2) kasjerów i w ogóle urzędników którym powierzono przechowywanie sum pieniężnych; 3) pod względem entrepryz, dostaw i sprzedaży publicznej; 4) o sfałszowaniach i nieregularnościach w wykonywaniu powinności rekruckiej i w przyjmowaniu rekrutów; 5) o naruszeniu powinności kwaterunkowej i podwodowej; 6) o nieprawnem wydalaniu się z miejsca zamieszkania; 7) o otwarciu zakładów naukowych i wychowywaniu młodzieży bez prawnego upoważnienia; 8) o uszkodzeniu dróg, mostów i t. p.; 9) o naruszeniu przepisów żeglugi na rzekach; 10) o naruszeniu przepisów pocztowych, handlowych, rzemieślniczych i t. p. Tymczasem w Cesarstwie, wraz z ustawami sądowemi, zatwierdzona została Najwyższa ustawa o karach wymierzanych przez sędziów pokojowych, a w 1866 r. wyszło nowe wydanie ustawy o karach, znacznie odróżniające się od pierwiastkowego wydania ustawy w 1845 r. Po porównaniu tekstu ustawy o karach wymierzanych przez sędziów pokojowych i nowego wydania ustawy o karach w Cesarstwie, z wydaniem ustawy Królestwa z 1847 r., to ostatnie okazuje się niedostatecznem, a znacznie różni się od przepisów prawa w Cesarstwie, kiedy, poczynając od ukazu z 12 (24) marca 1847 r., niejednokrotnie wynurzana była Najwyższa wola, żeby prawa karne Królestwa Polskiego, były, w miarę możności, zbliżone do nakreślonych w Cesarstwie postanowień. W skutku wszystkiego wyżej przytoczonego, komisja prawna uznała za niezbędne przejrzeć ustawę o karach głównych i poprawczych Królestwa Polskiego, w celu jej uzupełnienia i zgodzenia z nowem wydaniem ustawy o karach w Cesarstwie i ustawy o karach wymierzanych przez sędziów pokojowych. Przedsięwzięte w tym względzie prace już są ukończone, i komisja prawna wygotowała projekt nowej ustawy o karach dla Królestwa Polskiego.

W ostatnich czasach, komisja prawna przystąpiła do przejrzenia obowiązujących w królestwie praw cywilnych; lecz przed projektowaniem jakichkolwiek zmian w tych prawach, uznała za niezbędne: rozebrać materjały byłej komisji kodyfikacyjnej, która w ciągu swego trzydziestoletniego istnienia zajmowała się przejrzeniem cywilnego kodeksu królestwa, obznajmić się z kierunkiem i biegiem prac tej komisji, której w wielu razach dawane były Najwyższe wskazówki i nakoniec określić zasady na których opierać się będą prawa cywilne Cesarstwa i Królestwa i wzajemny tych zasad stosunek do siebie.

Niezależnie od wszystkiego wyżej wyłuszczonego, komisja prawna od początku swego ustanowienia, stosownie do punktu 4 art. 8 udzielonej sobie instrukcji, ciągle przedstawiała wnioski i układała projekta co do różnych kwestij prawnych wnoszonych przez władze rządowe lub komunikowanych jej do roztrząśnięcia przez komitet urządzający. Tym sposobem, komisja prawna, przedstawiła wniosek co do kwestij o uproszczeniu porządku poświadczania aktów spisywanych u notarjuszów w Królestwie Polskiem, lecz podlegających wykonaniu w Cesarstwie, i co do tego jakiemi prawami ma być określana możność działań ruskich kobiet zamężnych przy robieniu przez nie aktów w Królestwie; oprócz tego komisja projektowała przepisy o odpowiedzialności osób unikających wykonania powinności rekruckiej, o przyjmowaniu przysięgi w sprawach cywilnych odbywających się w sądach gminnych i wyrobiła liczne inne kwestje prawne.

A. W.

Bibljografja.

Вѣстникъ Европы. *(Kurjer Europy). Styczeń, 1868 r.* (Artykuł ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.)*

W roku bieżącym czasopismo *Kurjer Europy*, zmieniło termin swego wychodzenia i znacznie rozszerzyło swój program. Z liczby poważnych artykułów, zamieszczonych w pierwszym numerze, szczególną uwagę zwraca, rozległe i szczegółowe studjum A. Popowa, pod napisem: „Ostatnie losy polityki papiezkiej w Rosji.” Studjum to jeszcze nie jest skończone i obejmuje w sobie poprzednie panowanie i początek obecnego. Przedmiot tego studjum ma szczególnie ważne znaczenie dla zachodniego kraju i dla tego uważamy za właściwe obznajmić czytelników z pracą p. Popowa. W tym celu obecnie damy lekki szkic polityki papiezkiej za panowania Mikołaja I, a o losach jej w następnym czasie, pomówimy po skończeniu studjum.

Głównym celem papieży, przez cały czas ich istnienia, było rozszerzenie katolicyzmu na wszystkich krańcach świata i powiększenie, drogą religijnej propagandy, swej wielkości i potęgi. Rzym powinien był stać się punktem środkowym świata, a papież, tak duchowną jak i świecką jego głową. On był jedynym posiadaczem „prawa boskiego” na ziemi, ponieważ według pisma św. wszelka władza pochodzi od Boga, a papież jest jego namiestnikiem i przedstawicielem na ziemi. Władza papieży, według Inocentego IV, ustanowiona jest nie przez władzę świecką, a przez Jezusa Chrystusa, który oddał św. Piotrowi zarząd nieba i ziemi. Wychodząc z tej teorji, papieże uważali za swą niezbędną powinność, niszczyć wszystkie istniejące religje, a wprowadzać wszędzie: „jedyną prawdziwą, katolicką” wiarę i tym sposobem powiększać własną moc i znaczenie. Lecz silny opór przeciwko swym zamiarom spotkali ze strony osób panujących, które wszelkiemi sposobami starały się uwolnić z pod zawisłości od papieży, i nie chciały przyznawać ich świeckiego zwierzchnictwa. Rozpoczęła się długa, wiekowa walka, która za naszych czasów szybko zbliża się do końca...

Względem Rosji papieże trzymali się tej samej polityki, jak względem innych państw. Silne, rozległe mocarstwo, liczące swych poddanych na dziesiątki miljonów, nie mogło nie przyciągnąć ich duchowno-zaborczych dążeń. Nigdy nie spuszczali oni z Rosji swego wszystko obejmującego wzroku i starali się korzystać z każdej sprzyjającej okoliczności, żeby w niej utrwalić swój wpływ. Lecz monarchowie ruscy doskonale pojmowali ich dążenia i pozostając niezmiennie wierni prawosławiu, nie chcieli dopuścić katolicyzmu na łono ruskiej ziemi, i odrzucali wszelkie umowy i propozycje papieży. W takim stanie, rzeczy pozostawały dopóty, dopóki do Rosji nie zostało przyłączone Królestwo Polskie, zaludnione przez katolików; natenczas, wstąpienie w bliższe stosunki z dworem rzymskim, stało się czysto koniecznością. Oprócz tego, na Białorusi, Ukrainie i Litwie było wielu unitów znajdujących się w zależności od papieża; trzeba było wejść w umowy i co do nich. Łatwo zrozumieć, że papieże nie mogli pominąć tak sprzyjającej sposobności do rozszerzenia swej władzy i dla tego zaczęli nalegająco żądać ustępstw ze strony rządu ruskiego. Rząd ruski znalazł się w konieczności spełniania ich życzeń; lecz kurja rzymska patrzyła na ustępstwa, jako na środki przechodnie i im bardziej spełniano jej wymagania, tem wymagania te stawały się rozleglejszemi i uciążliwszemi. Zatem, ruscy monarchowie musieli, albo dopuścić, ze szkodą panującej wiary, swobodne rozpowszechnianie się katolicyzmu w ziemi ruskiej, albo skończyć sprawę z dworem rzymskim, jak się to stało za naszych czasów. Innej alternatywy nie było.

Panowanie Mikołaja I-go odznaczyło się ważnym wypadkiem: przyłączeniem unitów do kościoła prawosławnego. Rzymski dwór, chociaż przyznawał *de jure* wschodnie obrzędy w kościele unickim, nie uważał za potrzebne trzymać się ich *de facto*. Patrzał on na unję, jako na stopień przejścia do katolicyzmu i dla tego krok za krokiem postępował do przetworzenia unitów na katolików. Uniccy zakonnicy, wyższe osoby duchowne i szlachta, szczerze tego pragnęli, lecz sympatje mas prostego ludu i świeckiego duchowieństwa były na stronie prawosławia. Opócz tego przejście na łacinizm, niezbędnie łączyło się z spolaczeniem. Wszystkie te powody skłoniły Monarchę do ostatecznego załatwienia sprawy unji. W 1839 r. nastąpiło przyłączenie unitów do prawosławnego wschodniego kościoła.

Niepotrzeba mówić, jakie wrzaski wywołał ten środek w polskim obozie. Zagraniczne dziennikarstwo zatrąbiło na alarm: potwarze, wymysły, fałszywe wiadomości, oskarżenia o obskurantyzm, posypały się jak grad na rząd ruski. Rzymski dwór przesłał do niego, z powodu mniemanego prześladowania wiary katolickiej w Rosji, kilka ostrych not, a nakoniec w 1842 r., papież Grzegorz XVI ogłosił alokucję i oskarżający memorjał przeciwko Rosji, z dołączeniem zbioru dyplomatycznych dokumentów. Jako punkta oskarżenia wystawiono: odebranie unitom klasztoru w Poczajowie, zniesienie szkół przy klasztorach, postanowienie o małżeństwach mięszanych, według którego, jeśli kto z łączących się ślubem małżeńskim wyznawał wiarę prawosławną, to dzieci musiały być prawosławne, rozdział parafij według liczby parafjan, urządzenie prawosławnych katedr biskupich w Warszawie i Połocku, i nakoniec, oderwanie większości unitów od kościoła rzymskiego. Alokucja kończyła się zwrotem do wspaniałomyślnych uczuć ruskiego Monarchy.

Przybycie Cesarza Mikołaja I-go do Rzymu w roku 1845 dało nowy kierunek naszym stosunkom z dworem rzymskim. Przy widzeniu się, Grzegórz XXI wręczył cesarzowi memorjał składający się z 22 artykułów, który stał się „powodem i podstawą wszystkich dalszych układów”. Cesarz za kilka dni udzielił odpowiedź na pismie, w której oznajmiał, że kategorycznej odpowiedzi na oświadczenia ojca św. nie może dać teraz, lecz po powrocie do Petersburga, zajmie się szczegółowo zadanemi pytaniami i postara się wyszukać środki dla pojednania życzeń ojca św. z swemi obowiązkami, jako zwierzchniego obrońcy panującego kościoła. Cesarz w zupełności dotrzymał słowa: po powrocie z podróży wysłał do Rzymu poselstwo, w wyłącznym celu—roztrząśnięcia wymagań rządu papiezkiego i dojścia z nim, o ile możności, do porozumienia. Po długich naradach hrabiego Błudowa z kardynałem sekretarzem-stanu Lambruschini, przy udziale naszego posła w Rzymie, Butenjewa, był zawarty w 1847 r. pierwszy konkordat nasz z dworem rzymskim, obejmujący w sobie 31 artykułów. Główne jego warunki są następujące.

Zamiast istniejących w państwie ruskiem sześciu rzymsko-katolickich djecezij, ustanawia się siedm, i zatwierdzenie ich, również jak i rozdział parafij w każdej djecezji, pozostawia się stolicy apostolskiej. Było to wielkie z naszej strony ustępstwo, dla tego że nawet w państwie katolickiem—we Francji—rząd uważał swe prawa do zatwierdzania djecezij, za zupełnie równe z prawami papieży. Za tem następowało załatwienie bardzo ważnej kwestji o mianowaniu biskupów. Do r. 1847, rząd ruski utrzymał prawo mianowania, i przedstawiał tylko papieżowi na zatwierdzenie wybranych przezeń biskupów. Według konkordatu zaś z 1847 r., obsadzanie wakujących biskupstw, miało za każdym razem następować po przedwstępnem porozumieniu rządu Cesarskiego z stolicą apostolską, przy czem prawo zatwierdzania kanonicznego, po dawnemu utrzymał papież. Tym sposobem jedno ustępstwo pociągnęło za sobą drugie, jeszcze ważniejsze; od tych czas, papieże znaleźli możność zgadzania się na zatwierdzenie tylko takich biskupów, którzy mogli by być im pożyteczni.

Oprócz powyższych warunków, konkordat zawierał w sobie szczegółowe postanowienia o nowo urządzonej djecezji chersońskiej i o prawach biskupów: „tak pod względem sądu i zarządu sprawami kościelnemi jak i pod względem zwierzchniego zarządu wychowaniem, nauką i wewnętrzną karnością w seminarjach i w st. petersburgskiej akademji katolickiej.”

Po zawarciu konkordatu, rząd nasz spodziewał się, iż usunął wszystkie główniejsze przeszkody, tamujące porozumienie z dworem rzymskim. Lecz niestety! nadzieje jego nie miały się urzeczywistnić. Rzym patrzył na konkordat, jako na krok do dalszych ustępstw, spodziewał się, drogą układów, utworzyć dla papieży w Cesarstwie ruskiem takie położenie, jakie zajmowali przedtem w Królestwie Polskiem, i postępował swoją drogą konsekwentnie, nieustępnie, krok za krokiem. Pod wpływem nalegań dworu rzymskiego rząd nasz zmuszony był robić coraz większe ustępstwa dla katolicyzmu, dopóki nakoniec nie zrozumiał jasno, że idąc tą drogą działa na przekór interesom panującego kościoła. Natenczas w naszej polityce względam stolicy apostolskiej nastąpił nowy kierunek, który już właściwie należy do obecnego panowania.

N. P.

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz.

Gdańsk, 14 marca.

Pogoda piękna i łagodna. Wiatr południowo-zachodni.

W Anglji targi spokojne i pokup mały, ceny zeszłego tygodnia jednakże dobrze się utrzymały i na wielu placach, szczególniej w drugiej połowie tygodnia miały tendencję do wzmocnienia się. Dowozy krajowe małe i zdaje się być faktem niewątpliwym, że zasoby farmerów bardzo zredukowane, zatem lepiej zaopatrzonych targów spodziewać się nie można. Towar zagraniczny z wyjątkiem podrzędnej pszenicy ruskiej, miał dobry odbyt w małej sprzedaży, a lubo import był większy jak w dwóch zeszłych tygodniach i pokup tylko na zaspokojeniu bieżących potrzeb się ograniczał, to ceny na wszystkich placach bez zmiany się utrzymały, Jęczmień i owies tylko przy nieco zniżonych cenach, chętniejszych znajdowały kupców. Groch trudny ma odbyt.

We Francji trazakcje znów ożywione, ceny mąki na główniejszych placach się wzmocniły, a ceny pszenicy podniosły się w przeciągu tygodnia o 1 fr. do 1 fr. 25 cent. na 120 kilogr. Pomimo znacznych dowozów z Czarnego morza i z Węgier, kupcy chętnie ładunki płynące na brzegach Anglji do Hawru i Dunkierki ściągają i przez to przyczyniają się do wzmocnienia cen w Anglji. Żyto mało ofiarowane, utrzymało się bez zmiany w cenie. Jęczmień, szczególniej pięknego gatunku, codziennie więcej, żądany, w cenie się podnosi. Owies trudniejszy ma odbyt bez zmiany w cenie.

Na naszym placu pomimo małego pokupu, w początku tygodnia ceny pszenicy wszystkich gatunków miały tendencję do wzmocnienia się, jednakże w skutek mało zachęcających depesz angielskich, targi znów osłabły, kupowano to towar podrzędny, to średni, po cenach nieco niższych jak w zeszłym tygodniu i tylko małe dowozy zapobiegały dalszemu cofnięciu się cen. W ostatnich dniach towar wyborowy szklistego koloru był więcej żądany i przy podnoszących się cenach chętnych miał odbiorców. Żyto ma słaby odbyt i cofnęło się o 6 guld. W ciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 510, żyta 100, jęczmienia 5, owsa 10, grochu 20. Płacono za korzec polski pszenicy (białej) jasnej funt. 222 złp. 65 gr. 29; pszenicy szklistej funt. 241 do 245, złp. 72 gr. 26 do złp. 74 gr. 17; pszenicy wysoko-pstrej funt. 239 do 243 złp. 71 gr. 3 do zł. 73 gr. 23; pstrej funt. 237 do 241 złp. 69 gr. 10 do złp. 70 gr. 9; żyta złp. 48 do złp. 53 gr. 10; jęczmienia złp. 37 gr. 10 do złp. 40 gr. 26; grochu złp. 39 gr. 3 do złp. 50 gr. 20.

Aleksander Makowski i Spółka.

Rozmaitości.

* (Projekt mowy tronowej króla abisyńskiego Teodora). „Towarzystwo karnawałowe” w Kolonji zawiadamia *Kölnische Z.* z 21 lutego, że zakomunikowany mu został bardzo ważny i ciekawy dokument: projekt mowy tronowej króla abisyńskiego Teodora. Potęga krasomówstwa monarchy abisyńskiego jest tak wielka, że twórca projektu mowy tronowej zaznaczył zawczasu, w nawiasie, to wrażenie, jakie mowa tronowa musi wywrzeć na słuchaczach. Osnowa tej mowy jest następująca: „Wy, ludzie, ukrywający się w jaskiniach, górach i zaroślach leśnych! Wy, włóczędzy leśni i tym podobni niegodziwcy! Zwołałem was na siódmy dzień pełni księżyca, ażebyście zgromadzili się u stóp mego tronu, dla usłyszenia z ust moich, głoszących samą tylko prawdę, tego co spodoba mi się powiedzieć wam. Wiecie bardzo dobrze, że wszyscy wy, ile was tu jest, obarczacie bezużytecznie ziemię, albowiem ja sam jeden myślę i działam za was. Cóż? czy nie prawdę mówię, bydlęta! *(Głowy schylają się na znak uznania).* Zamierzam dziś opromienić wasze niemądre głowy jaśniejącemi blaskiem promieniami mojej dla was łaski, wiedząc, że dziękować mi będziecie za to na klęczkach. *(Wszyscy upadają na kolana).* Dość! Wstańcie! Najwyższy mój sędzia kryminalny, ober-pantera, oraz inni stróże sprawiedliwości, zbiwszy was kijami bambusowemi, dali wam uczuć w mierze dostatecznej, do jakiego stopnia obrażony zostałem przez wdowę Wiktorję, która mianuje się być królową angielską i która odrzuciła z niesłychaną pogardą propozycję, ażeby została moją małżonką. *(Powszechny płacz i westchnienia).* Lecz zemściłem się na dumnej wdowie. Wtrąciłem do więzienia około tuzina anglików, którzy wtykali w moim kraju swoje nosy tam, gdzie ich nie wzywano, i którzy dopuścili się innych także sprawek, które nie były mi do smaku. Przez właściwą mi nadzwyczajną łagodność, uwolniłem więźniów angielskich od bliższej znajomości z kijami bambusowemi moich strużów sprawiedliwości. Lecz nie dość na tem: posyłałem im na pożywienie tyle ryżu, jagniąt i kur, że pomimo iż byli poprzednio wychudzeni, nabyli obecnie miłą dla oka powierzchowność kulistą. Czyż to wszystko nie służy za dowód nieograniczonej mojej dobroci? Czyż nie tak, osły! *(Wszyscy schylają głowy).* Słuchajcież, co wam jeszcze powiem. Bezwstydni anglicy powzięli obecnie myśl wtargnięcia ze swoimi żołnierzami do naszego kraju, i dokazują u nas jak gdyby wilki zgłodniałe.... Bądźcie atoli przekonani, że połamią oni sobie zęby. Zamydlę im oczy zapomocą moich olbrzymich karabinów, i rozprawa zostanie ukończoną. Nabycie takich karabinów kosztowało mnie drogo, i jakkolwiek finanse moje są w stanie kwitnącym (zapomniałem, że wy, głupcy, nie znacie się na finansach), pomimo to uważam

za stosowne ustanowić nowe podatki i ciężary. *(Zamięszanie, szemranie)*. Zdaje mi się, że szemrzecie? Hej, stróże sprawiedliwości z kijami bambusowemi, chodźcie tu, nauczcie te poczwary sumiennego pełnienia obowiązków obywatelskich!... *(Pauza)*. Dość, przestańcie! przekonani mojemi ojcowskiemi przełożeniami, idźcie teraz spokojnie do domów."

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* **(Budowniczy Wiejski)**, Nr. 2 za miesiąc luty wyszedł z pod prasy mieści w sobie: 1) *Plany domu* drewnianego dla właściciela wsi. 2) *Plan stodoły* kwadratowej (z młocarnią i maneżem w środku), nader praktycznej pod względem wygody pomieszczenia i oszczędności w kosztach budowy i materjału. 3) *Wiadomości techniczne a)* Nowy sposób zaprawiania i malowania podłóg, jako też i innych przedmiotów budowlanych z drzewa. *b)* Zabezpieczenie drzewa od gnicia w ziemi i miejscach wilgotnych. *c)* O wznoszeniu budowli z piasku i wapna (ciąg dalszy). *Cena prenumeraty. Budowniczy Wiejski* z przesyłką do stacij pocztowych: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6 k. 50; w Warszawie rocznie rs. 11, półrocznie rs. 6. *Budowniczy Wiejski* ze szkicami architektonicznemi z przesyłką do stacij pocztowych rs. 15, półrocznie rs. 8; w Warszawie rocznie rs. 14, półrocznie rs. 7 k. 50. Prenumerować można we wszystkich znaczniejszych księgarniach. Skład główny w księgarni Michała Glücksberga nr. 411. Na prowincji prenumerować można na stacjach pocztowych i pod adresem redakcji. Ponieważ dla zbyt wielkiego formatu, egzemplarze podług żądania zarządu poczt muszą być składane przez połowę do kopert, przez co tablice z rysunkami ulegają zgięciu, życzący więc odbierać egzemplarze opakowane na wałkach w płótno obszyte, a tem samem zupełnie zabezpieczone od najmniejszego uszkodzenia raczą przesłać prenumeratę wprost pod adresem do redakcji *Budowniczego Wiejskiego* ulica Warecka nr. 1253*c*. Za przesyłkę numerów na wałkach w płótnie żadna dopłata nie jest wymaganą. Szkice architektoniczne za kwartał I-szy wyjdą w 1-ej połowie kwietnia. Przy przesyłce prenumeraty półrocznej, moneta kopiejkowa zastąpioną być może markami pocztowemi.

* **(Nowe dzieło)**. Nakładem księgarni braci Szleifstein, Krakowskie-Przedmieście wprost dolnego kościoła św. Krzyża, wyszło bardzo ważne dzieło pod tytułem: „*Wykład popularny o Hemoroidach, z wykazaniem ich przyczyn, objawów i prawideł zachowania się w tej słabości, na użytek publiczności nielekarskiej, podał Łuczkiewicz, dr. med., prof. zwycz. szkoły głów. warsz.* Cena kop. 60. Pragnący na prowincji mieć to ważne dziełko, przesłać raczą pod adresem wydawcy kop. 60 (dla dogodności przesyłających zamiast brzęczącej monety, mogą być załączone marki pocztowe w wartości kop. 60), a będą sobie mieli przesłane *franco*. Kupujący 10 egz. powyższego dziełka razem, dostają 11-sty egz. bezpłatnie. Pozwalamy sobie jeden ustęp przytoczyć, wyjęty z przedmowy szanownego autora, który tak brzmi: „Szarlatani i spekulanci zagraniczni wymyslają coraz nowe i coraz droższe specyfiki, z najpewniejszem zaręczeniem wyleczenia, opatrzonem podpisami i świadectwami wysokich dostojników i znakomitości rozmaitych,— piszą reklamy i długie rozprawy, grożąc i strasząc chorego okropnościami chorób niebezpiecznych, do jakich hemoroidy doprowadzić mają, a to wszystko w tym jedynie celu, aby specyfiki i broszury swoje jak najlepiej i najprędzej wysprzedać. My zaś opierając się na zasadach racjonalnej medycyny i długoletniego doświadczenia, żywimy to niezachwiane przekonanie, że jedynem zbawieniem hemoroidarjusza, jest ścisłe zachowanie rzeczonych prawideł, których wyłuszczenie znajdzie czytelnik w niniejszem dziele".

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlce o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespola o g. 4 m. 32.

Z Terespola wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzeca o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Warszawa, dnia 5 (17) Marca.

Kalendarz.

We środę, 18 marca,— św. Gabrjela archan.— Słońce wsch. o godz. 6 min. 10; zach. o godz. 6 min. 7.

We czwartek, 19 marca,—św. *Józefa Oblubieńca N. M. Panny*. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 8; zach. o godz. 6 min. 9.

Stan pogody.

Dziś z rana — 0°6, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	759.6	761.3
Termometr Reaum	+ 0°4	+ 4°9
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 5°4, R. Najmniejsze ciepło + 0°3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 4.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, opera w 5-ciu aktach, **Żydówka**, rzecz z francuzkiego, Eugenjusza Scribe. — Osoby: Brogni, prezydujący koncyljum — p. *Prochazka;* Książę Leopold — p. *Cieślewski*; Eudoksja, jego żona — panna *Graetz*; Eleazar — p. *Filleborn*; Rachela — pani *Dowiakowska*; Rugiero, prewot miasta Konstancji — p. *Kozieradzki*; Albert oficer — p. *Suszyńksi*. — *Jutro*, we środę, na dochód pani Zacchi-Giovanoni, opera **Don Giovanni (Don Żuan)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano operę **Lucia di Lamermoor (Łucja z Lamermooru)**, przez artystów włoskich, było osób 425.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we środę, komedja **Drzemka Pana Prospera**. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedję **Miód kasztelański**; krotochwilę **Nie mam czasu**, było osób 312.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

WYSTAWA POWSZECHNA PARYZKA p. Eckenrotha z Berlina, obejmująca 70 *stereoskopowych obrazów na szkle*, w Hotelu Krakowskim przy ulicy Bielańskiej N. 5. — *Z powodu licznego zwiedzania i żądania wielu osób, wystawa jeszcze na krótki czas otwartą będzie*, — *nieodwołalnie* we czwartek, 7 (19) marca o godzinie 9-ej wieczorem, ostatnie przedstawienie. — *Codziennie*, od godziny 10-ej z rana do 9-ej wieczorem — Wejście od osoby kop. 20. — Dzieci do lat 12, płacą połowę, to jest 10 kop. — *Wczoraj*, było osób 188.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka. — Początek o godzinie 7.

NA NALEWKACH, w nowo urządzonym i ogrzanym budynku. — *Codziennie*, od godziny 9-ej z rana do 8-ej wieczorem, — **WIELKA MENAŻERJA P. Heidenreicha**, *z olbrzymiemi lwami i familją tygrysów*, — otwartą będzie *jeszcze tylko krótki czas* na Nalewkach. — Co środa i sobota dla studentów i wojskowych niższych stopni, ustanawia się połowa ceny na wszystkie miejsca. — Karmienie i tresowanie zwierząt o bywać się będzie codzień o godzinie 4-ej po południu i o godz. 7-ej wieczór. — Ceny miejsc: 1-e miejsce 30 kop., 5 dla szpitali; 2-e miejsce 20 kop., 3 cie miejsce 10 kop. Dzieci do lat 10, płacą na 1-sze i 2-gie miejsce połowę. — *Wczoraj*, było osób 75.

NA NALEWKACH. — *Codziennie*, dwa przedstawienia **Teatru mechanicznego** p. Tarwitha. — Początek 1-go o godzinie 5-ej; drugiego o godz. 7-ej. — *Wczoraj*, było osób 29.

NA PLACU NALEWEK. — *Codziennie* PANORAMA **Mikroskopów**.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał-lejtnant *Żukowski*, z twierdzy Nowogieorgiewskiej; — wyjechali: jenerał-major *Makszejew*, i naczelnik okręgu pocztowego *Freigang*, do Petersburga.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 402, wyjechało osób 524; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 163, wyjechało osób 477; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 138, wyjechało osób 122; — w ogóle przyjechało osób 792, w tej liczbie z zagranicy 47, wyjechało osób 723, w tej liczbie za granicę 35.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 4 (16) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Pocztmistrz w Poniewierzu, Borensztejn w Puławach, Wójcikiewicz w Busku, Lewiński w Grójcu, Wojciechowski w Skierniewicach, Tołmaczew w Starej Rusy, Kempiński w Iwangrodzie, Dobersztejn w Łodzi, Bajern w Charkowie, — listów miejskich sztuk 2, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 7 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 4 (16) b. m., chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 88, wyzdrowiało 83, umarło 4, pozostało 2003 (męczyzn 959, kobie 1044), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 194, kobiet 189.

* W dniu 4 (16) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 16, płci żeńskiej 18; *starozakonnych*: płci męzkiej 2, płci żeńskiej 1, razem 37; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —, *starozakonnych*: 1; — **zmarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 21, żeńskiej 24, *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 5, razem 55.

Ceny targowe.

dnia 4 (16) Marca 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	16	—	8	2½	10	—
Żyto	11	4	6	85	6	90
Jęczmień	8	40	5	—	5	25
Owies	5	52	3	15	3	45
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	3	60	2	10	2	25

Pud siana od kop. 35 — 37½. Pud słomy od kop. 20 — 22½.

Dowozy: Pszenicy 400, Żyta 229, Jęczmienia 86; Owsa 171 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 4 kop. 5 do rs. 4 kop. 11

Garniec „ od rs. 1 kop. 35 do rs. 1 kop. 37.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia, 5 (17) Marca 1868r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	74	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100	83	17	82	67
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs.100*)	73	17	72	67
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	61	17	60	75
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs	—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	74	25	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	100	25	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	17
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	122	50	121	50
„ „ „ 1866 „ 100	120	50	119	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	55	25	54	75
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100	81	—	80	—
Obligacje Kolei Żel-War, Terespol	84	50	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	76	50	—	—

WEXLE.

		Termin	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	106	87½	106	65
„	„ „	k. t.	106	65	106	50
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	106	65	106	50
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	33	7	32
Paryż	300 Frank.	2 m.	87	75	87	60
Wiedeń	150 Zł. W. A	2 m.	94	20	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	99	25	—	—
„	„ „	k. t.	100	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	99	—	98	75
„	„ „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych....... rs. k. 94⁴⁄₉

* „ „ od Listów Likwidacyinych — rs. 1 k. 18³⁄₉

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 4 (16) Marca 1868 roku.

Z BERLINA	żądają,	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		64
Obligacje Skarbowe 4%.		66½
Listy Zastawne 4%.		61⅝
Bilety Bankn Rosyjskiego		83⅞
Weksle na Warszawę		83¾
„ Peterburg 3 tygodn.		93⅛
„ „ 3 miesięczny		92
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		87¼
Akcje Rosyjskie		80¾
Kolej Terespolska		
dto Warszawsko-Wiedeńska		58½
Listy Likwidacyjne		51
Nowa pożyczka premjowa 1-em		100
„ „ „ 2-em.		104¼
dto na targu „		78
dto „ dostawę		77¾
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn.		116 40
„ Hamburg.		86
„ Paryż.		46 20
Pożyczka Narodowa		65 10
5% Metaliki.		57 60
Akcje Banku Kredytowego		189 50
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 10
Renta Włoska		47 10
Akcje Kredytu Ruchomego		250
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		93

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 1387. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й статьи Высочайшаго Указа, 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу, жителя гмины и деревни Вейсѣе, Сейнскаго уѣзда, еврея Шеваха-Абрама Лейбовича Пытлера, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 статьямъ Уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Сувалки, 22 Февраля (5 Марта) 1868 г.
За Совѣтника, Заіончковскій.

N. D. 1510. *Плоцкая Комисія по Крестьянскимъ дѣламъ*

Комисаръ Плоцкаго Уѣзда, Плоцкой по крестьянскимъ деламъ Комисіи, на основаніи Ст. 901 Постановленій Учредительнаго Комитета симъ извѣщаетъ владѣльцевъ деревень: Бялуты, гмины Лелице и Дзержаново, гмины Зонготы, Плоцкаго Уѣзда, что черезъ мѣсяцъ по напечатаніи сего прибудетъ въ вышеназванныя деревни для составленія ликвидаціонныхъ табелей, а потому и проситъ владѣльцевъ доставить къ выше означенному сроку всѣ надлежащіе документы и самимъ явиться или прислать уполномоченныхъ.

Г. Плоцкъ, Фев. 28 (Мар. 11) дня 1868 г.
Комисаръ, Козыненко.

(**N. D. 1497**). *Департаментъ Земледѣлія и Сельской Промышленности.*

На основаніи 137 статьи Уст. о Пром. Фабр. и Зав. Т. XI Св. Зак. изд. 1857 года объявляетъ, что въ оный, 15 го Февраля сего г., поступило прошеніе крестьянина Ярославской Губерніи, Тимофея Иванова о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на изобрѣтенную имъ жатвенную и сѣнокосильную машину.

Г. Варшава, 23 Февраля 1868 года.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 70. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po śmierci:

1. Franciszka Mrozowskiego. 2. Ferdynanda Iżyckiego. 3. Zofii z Pstrokońskich Kamockiej. 4. Walentego Jarosińskiego. 5. Józefy z Kochanowskich Młodeckiej. 6. Jana Buziackiego. 7. Tomasza Machnickiego otworzyły się spadki do których należą:

1. Po Mrozowskim, dobra Goresławice część C. w Okręgu Stopnickim.

2. Po Iżyckim sumy, a) rsr. 1,800 pod Nr. 32 na dobrach Włosnowice w Okręgu Stopnickim, b) rsr. 3.000 pod Nr. 52 na dobrach Krzcięcice w Okręgu Andrejowskim c) rsr. 1,500 pod Nr. 38 i rsr. 1,500 pod Nr. 39 na dobrach Zarogowie w Okręgu Miechowskim, Gubernji Kieleckiej, w Dziale IV. wykazu hypotecznego, zapisane, d) prawa wycięcia 2,000 sągów drzewa w Dziale III. pod Nr. 7 i Ewikcja na pewność zwrotu zaliczonego na drzewo szacunku, do wysokości rsr. 1,350 pod Nr. 49 w Dziale IV. na dobrach Skiby z Okręgu Kieleckiego zapisane, e) Ewikcja za pewność zwrotu należności za 1,000 wiader okowity, na dobrach Zagórze B z Okręgu Lelowskiego pod Nr. 36 Działu IV f) Zastrzeżenie kupna dóbr Zbigały z Okręgu Miechowskiego w szacunku rub, sreb. 13,000 z zaliczeniem na takowe rsr. 6,000 w Dziale III. pod Nr. 6 na tychże dobrach zamieszczone. g) Zastrzeżenie niemożności sprzedawania, zastawiania i wydzierżawiania dóbr Tur z Okręgu Stopnickiego pod Nr. 3 w Dziale III. z powodu zaliczenia na kupno tych dóbr rsr. 4,791 zapisane.

3. Po Kamockiej, sumy rsr. 35,250 i 7,500 pod Nr. 8 i 9 na dobrach Klimontowie z Okręgu Proszowskiego w Dziale IV. wykazu hypotecznego intabulowane.

4. Po Jarosińskim, nieruchomość w mieście Kielcach pod Nr. 145 hypotecznym.

5. Po Młodeckiej, suma rsr. 4,082 kop. 31½ na dobrach Wilczkowice z Okręgu Proszowskiego pod Nr. 50 Działu IV.

6. Po Buziackim, współwłasność nieruchomości w Kielcach pod Nr. 185 hypotecznym sytuowanej

7. Po Machnickim, suma rsr. 1,854 kop. 60 na dobrach Opatkowice Pojałowskie z Okręgu Andrejowskiego pod Nr. 15 Działu IV. wykazu hypotecznego zamieszczona.

Do regulacji spadków tych przed podpisanym Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach wyznacza się termin prekluzyjny, jako to: ad 1, 2, 3, na dzień 5 (17) Czerwca, a ad 4, 5, 6, 7, na dzień 7 (19) Czerwca 1868 roku.

Kielce dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1867 r.
Adam Szczepanowski.

N. D. 71. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Mieście Gubernjalnem Kielcach.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż z powodu śmierci:

a) Aleksandry z Marchockich Zwierkowskiej Wincentego Zwierkowskiego małżonki zmarłej dnia 8 (20) Listopada 1867 r. współwłaścicielki dóbr Wygiełzowa z Okręgu Pilickiego oraz współwierzycielki summ 2,190 rsr. na dobrach Suskrajowice z Okręgu Szydłowskiego w Dziale czwartym w pozycji 9 lit. *b.* i 17 lit. *c.* tudzież sumy 9,000 rsr. na dobrach Podlesiu z Okręgu Lelowskiego w pozycji 18 zaintabulowanych.

b) Józefa Chronowskiego właściciela dóbr ziemskich Jankowice z Okręgu Szkalbmierskiego i wierzyciela summ rsr. 9,750 na dobrach Klimontowie z Okręgu Proszowickiego w pozycji 10 Działu IV. wykazu, tudzież rsr. 3,000 na dobrach Czermiechów pod Nr. 26 w tymże Okręgu Gubernji Kieleckiej sytuowanych, ubezpieczonych, a który zeszedł z tego świata dnia 25 Sierpnia (6 Września) b. r. otworzyły się spadki, do których wzywam interesowanych, aby z prawami swemi najdalej w dniu 9 (21) Czerwca 1868 r jako terminie prekluzyjnym do mej kancelarji zgłosili się.

Kielce d. 24 Listop. (6 Grud.) 1867 r.
Mieszkowski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

N. D. 1525. *Trybunał Cywilny w Lublinie Wydział Hypoteczny.*

W skutek żądania nowej regulacji hypoteki folwarku Bronowice, z wszelkiemi rolami, polami, zaroślami, łazienkami, budowlami, zgoła ze wszystkiem co do tego folwarku należy, niegdyś do miasta Lublina należącego, a obecnie w emfiteutycznem posiadaniu Edwarda Chórcielewskiego Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym zostającego, przy mieście Lublinie w Gubernji Lubelskiej położonego, termin do tejże regulacji hypoteki wyszczególnionego folwarku na d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r. przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie przeznacza i wzywa wszystkich interesantów, prawa do tegoż folwarku mieć mogących, aby się w dniu tym przed pomienionym Pisarzem w Kancelarji jego stawili i prawa swoje udowodnili, gdyż w przeciwnym razie, stosownie do Art. 151 i 154 prawa hypotecznego z roku 1818 prekludowani będą.

Lublin d. 28 Lutego (11 Marca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący Michelis.

N. D. 1473. *Sąd Pokoju w Biełgoraju. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu wniesionego żądania o wywołanie pierwiastkowej regulacji hypoteki:

1. Ogrodu w obrębie gruntów miasta Biełgoraja położonego, poczynającego się od gruntów wsi Różnowki i ciągnącego się między miedzami, z jednej strony Julji Makrasiownej, a z drugiej Tekli Okoniewskiej do miedzy poprzecznej.

2. Domu drewnianego, spichrza, garncarni, sadu, oraz placu na którym takowe stoją w mieście Krzeszowie pod Numerem policyjnym dawniej 69 a teraz 165 przy ulicy Zatylnej, pomiędzy domami Wojciecha Gajdy i Łukasza Krzeszowskiego położonego.

3. Pięciu zagonów gruntu w granicach od południa dotykających gruntu Franciszka Sieniawskiego, na północ do rowu Olszyna Koniowa zwanego, na wschód gruntu Michała Hetnera, a na zachód miedzy Mateusza Lefanowicza w obrębie gruntu miasta Krzeszowa położonych.

4. Domu drewnianego z zabudowaniami i placem, na którym takowy stoi w mieście Frampolu przy ulicy Biełgorajskiej pod Nr. polic. 145, położonego pomiędzy domami z jednej strony Franciszka Dutka, a z drugiej Szlamy majera, oraz

5. Półćwiartka pola również w territorjum miasta Frampola położonego pomiędzy miedzami z jednej strony Krasnodębskich, a z drugiej Antoniego Jozwiakowskiego.

6. Domu z zabudowaniami gospodarskiemi oraz placu, na którym takowe stoją w mieście Tarnogrodzie przy ulicy Luchowskiej pod Nr. pol. 386 położonego.

Zawiadamia interesentów, że takowa nastąpi w sądzie tutejszym co do nieruchomości z pod pozycji 1 2 i 3 dnia 3 (15) a co do innych dnia 5 (17) Czerwca 1868 r. i wzywa takowych, aby w tym terminie osobiście lub przez pełnomocnika specjalnie umocowanego stawili się, celem przedstawienia praw swoich i usprawiedliwienia takowych.

Niestawający interesenci w tym terminie, ulegną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanym. Termin do ogłoszenia decyzji, w rozpoznaniu tej rugulacji wydać się mający, oznaczony został na dzień 7 (19) Czerwca 1868 r. i od tego dnia czas odwołania się od takowej upływać zacznie.

Biełgoraj d. 22 Lutego (5 Marca) 1868 r.
Podsędek, Wołodkiewicz.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1232. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго 14 (26) Марта 1868 г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться торги (in minus), чрезъ опечатанныя объявленія на поставку обмундировки для 300 человѣкъ нижнихъ чиновъ Земской Стражи состоящимъ въ Люблинской Губерніи по сроку 1868 г. а именно: мундировъ съ приборами изъ темнозеленаго гвардейскаго сукна, шараварь изъ сѣросиняго гвардейскаго сукна, кителей изъ фламскаго гвардейскаго полотна и лѣтнихъ брюковь изъ фламскаго гвардейскаго полотна, а также на поставку конскаго снаряженія т. е. 24 щетокъ и 24 торбъ для кормленія лошадей.

На поставку всѣхъ показанныхъ выше вещей, аукціонъ начнется менѣе отъ общей ниже показанной суммы четыре тысячи семьсотъ двадцати трехъ рублей девяносто пяти коп. т. е. считая: обмундировку на 300 человѣкъ по 15 р. 72¼ к. за одного стражника, всего 4,716 р. 75 коп.

Конское снаряженіе 24 щетокъ по 20 к. и 24 торбъ для кормленія лошадей по 10 к. за штуку, всего 7 р. 20 коп. А всего какъ выше отъ суммы 4,723 р. 95 коп.

Сверхъ того, подрядчикъ будетъ обязанъ доставить на мундиры старшихъ Стражниковъ, золотые голуны, снурки и костыльки за что получитъ особое вознагражданіе по два рубля семьдесять двѣ съ половиною коп. за одчаго человѣка.

Затѣмъ каждый желающій участвовать въ торгахъ обязанъ внести въ Губернское Правленіе на руки Секретаря присутствія до 12 часовъ утра 14 (26) Марта мца запечатанное объявленіе съ представленіемъ къ оному квитанціи Люблинскаго Губернскаго казначейства или Польскаго Банка въ пріемѣ залога къ этимъ торгамъ въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части торговой суммы то есть четырыста восемьдесятъ рублей (480 р.) залогъ будетъ принятъ только наличными деньгамм.

Подробныя условія настоящаго подряда, образцы и описаніе формы желающими могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ служебное время до 14 (26) Марта въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Люблинскаго Губернскаго Правленія.

Объявленія желеющихъ должны быть составлены по ниже означенной формѣ на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ надлежаще запечатаны сургучемъ адресуя въ Люблинское Губернское Правленіе причемъ сдѣлать надпись на конвертѣ: „объявленіе на подрядъ поставки обмундировки и конское снаряженіе для Земской Стражи въ Люблинской Губерніи.“

Объявленія написанныя не по указанной формѣ подчищенныя или съ прочеркнутыми строками а равно такія къ которымъ не будутъ приложены казначейскія квитанціи на внесенный залогъ, будутъ считаться не дѣйствительными.

Къ сему присовокупляется, что объявленія представленныя послѣ 12 часовъ въ назначенный для торговъ день, вовсе принимаемы не будутъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ Февраля 1868 года за N. . . . ., обязуюсь симъ принять на себя подрядъ поставки обмундировки по сроку 1868 года для 300 человѣкъ нижнихъ чиновъ Земской Стражи и вещи конскаго снаряженія т. е. 24 торбъ и 24 щетокъ за общую сумму, (прописью) рублей и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ. Квитанцію Люблинскаго Губернскаго казначейства или Польскаго Банка въ пріемѣ отъ меня залога въ количествѣ . . . . . руб. у сего прилагаю. Въ случаѣ же, если торги за мною не остинутся, залогъ этотъ обязуюсь получить обратно самъ.

Постоянное жительство имѣю въ N., писано мною N. мѣсяца N. дня 1868 года. (подпись) званіе имя и фамилія.

Г. Люблинъ, 15 (27) Февраля 1868 года.
Совѣтникъ, Мейеръ.

N. D. 1235. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Кѣлецкое Губернское Правленіе симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго на 21 Марта 1868 г., въ 12 часовъ утра, назначено производство гласныхъ публичныхъ торговъ (in plus) на отдачу въ трехълѣтнее арендное содержаніе, начиная съ 20 Мая (1 Іюня) 1867, по 19 Іюня (1 Іюля(1870 г., пропинаціи Кѣлецкаго уѣзда въ деревняхъ: Псары, Кленовъ, Воля-Щигелкова и въ корчмѣ при Монастырѣ Св. Екатерины съ годичной суммы 385 руб. Условія къ выше означеннымъ торгамъ относящіяся, могутъ быть разсматриваемы въ отдѣленіи государственныхъ имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся ¼ части суммы назначанной къ торгамъ.

Г. Кѣльцы, 13 Февраля 1868 года.
съ подлинномъ вѣрно:
Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 1439. *Окружное Интендантское Управленіе.*

По случаю устраненія подрядчиковъ продовольствовавшихъ Уяздовскій и Александровскій госпитали по неисправности ихъ отъ выполненія утвержденныхъ съ 1867 по 1871 годъ поставокъ, будетъ произведенъ на продовольствіе и содержаніе этихъ госпиталей первыми 15 разрядами въ конторахъ означенныхъ госпиталей двадцать перваво Марта с. г. одинъ рѣшительный торгъ безъ переторжки, изустный и посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть присланы или поданы въ день торга не позже 11 часовъ утра.

Торги эти будутъ произведены на точномъ основаніи 8 тома св. воен. пост. и 10 тома св. зак. гражд. съ примѣненіемъ къ тѣмъ правиламъ, какіе объяснены въ объявленіяхъ припечатанныхъ въ 1866 году въ вѣдомостяхъ обоихъ столицъ, равно въ Варшавскихъ Дневникѣ N. 158, 160 и 161 и курверѣ N. 171, 172 и 173, а также въ Гродненскихъ Губернскихъ вѣдомостяхъ N. 27.

Залоговъ для обеспеченія подрядовъ 20% неустойки потребуется приблизительно по Уяздовскому до 13,000 рублей а по александровскому 4,000 р.

Срокъ для поставки припасовъ назначается въ двухъ видахъ: на одинъ текущій 1868 годъ и съ настоящаго времени до 1871 г.

Всѣ свѣденія къ торгамъ какъ то: кондиціи и вѣомость о количествѣ израсходованныхъ въ 1867 году припасовъ и матеріаловъ для опредѣленія суммы залоговъ въ обеспеченіе подряда и задатковъ, а также объявленіе о порядкѣ заготовленія ихъ, желающіе могутъ видѣть заблаговременно какъ въ Окружномъ Интендантствѣ, такъ и въ госпитальныхъ конторахъ во всякое время отъ 9 до 3 часовъ, кромѣ праздничныхъ дней.

Въ случаѣ же неуспѣха торговъ въ конторахъ, таковые будутъ повторены въ Варшавскомъ Военно-Окружномъ Совѣтѣ восьмаго Апрѣля с. же г.

г. Варшава 28 Февраля 1868 г.
Окружной Интендантъ,
Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.
Начальникъ Отдѣленія,
Полковникъ Вейнтраубе.

N. D. 1249. *Zarząd Wód Mineralnych w Ciechocinku.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 19 (31) Marca r. b. o godzinie 11 z rana odbędzie się przed Zarządem wód mineralnych w Ciechocinku licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na trzyletnie poczynając od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1868 r. wydzierżawienie austerji Skarbowej w Ciechocinku z prawem propinacji w tejże, tudzież w znajdującym się przy niej na placu targowym szynku i w oddzielnym domu szynkowym, na kolonji Rządowej Stary Ciechocinek.

Czynsz dzierżawny ustanowiony jest na rsr. 1,530 rocznie, a kontrakt zawarty będzie z tym, kto najwyższą poda ofertę. Vadium do licytacji wymagane jest w ¼ części rocznej dzierżawy, to jest rs. 382 kop. 50 w gotowiznie lub papierach publicznych krajowych procentowych, a przy zawarciu umowy, dzierżawca winien złożyć kaucją wyrównywającą połowie rocznego czynszu dzierżawnego.

Bliższe warunki mogą być przejrzane każdodziennie oprócz dni świątecznych w biórze Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

Każdy chcący się ubiegać o tę dzierżawę, zechce złożyć lub nadesłać franco opieczętowaną deklaracją napisaną podług poniższego wzoru, adresowaną do własnych rąk Prezydującego w Zarządzie wód mineralnych w Ciechocinku z napisem: Deklaracja na dzierżawę propinacji, napisaną wyraźnie bez przekreśleń i skrobań, na właściwym papierze stemplowym, obejmującą wszelkie liczby literami.

Deklaracje takowe, do których dołączone

być ma wymagane vadium, lub też kwit kasy Banku Polskiego w Warszawie, albo kasy Zarządu Wód Mineralnych w Ciechocinku, przyjmowane będą do dnia 19 (31) Marca r. b. do godziny 11 z rana.

Ciechocinek d. 31 Stycz. (12 Lutego) 1868 r.

Prezydujący, Rejewski.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Zarządu wód mineralnych z dnia 31 Stycznia (12 Lutego) r. b. Nr. 11, składam niniejszą deklarację, mocą której, obowiązuję się wziąść w trzyletnią dzierżawę, poczynając od dnia 30 Maja (1 Czerwca) 1868 r. austerją skarbową z prawem propinacji w tejże, tudzież w domu szynkowym znajdującym się na starym Ciechocinku, za sumę dzierżawną (wypisać cenę literami) przyjmując wszelkie warunki do tej dzierżawy przywiązane, które mi są dostatecznie wiadome.

Kwit kasy na złożone vadium w ilości rsr. 382 kop. 50 składam, po które gdybym się przy dzierżawie nie utrzymał, sam się zgłoszę.

Mieszkam w

Pisałem dnia

Podpis

Adres:

Do własnych rąk Prezydującego w Zarządzie Wód Mineralnych w Ciechocinku,

Deklaracja na dzierżawę propinacji.

N. D. 1512. *Naczelnik Powiatu Grójeckiego.*

W skutek decyzji Rządu Gubernjalnego Warszawskiego daty 12 Lutego r. b. Nr. 632 Naczelnik Powiatu Grojeckiego, podaje do publicznej wiadomości, że w biurze Zarządu Powiatu Grojeckiego w mieście Grójcu dnia 14 (26) Marca r. b. o godzinie 11 z rana, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie gruntów po Proboszczowskich w mieście Tarczynie z obszernemi zabudowaniami gospodarskiemi. Pomienione grunta obejmują rozległości 172 mórg 180 prętów i oddane będą w dzierżawę na czas od dnia 14 (26) Marca r. b. po dzień 1 Lipca 1869 r.

1. Licytacja rozpocznie się od ceny rocznej dzierżawy rs. 400, która opłacać się ma z góry w ratach półrocznych w miesiącu Styczniu i Lipcu, oprócz tego podatki Skarbowe z gruntów i zabudowań gospodarskich na folwarku po Proboszczowskim istniejących tak obecnie ustanowione jak również i w przyszłości ustanowić się mogące, dzierżawcę obowiązywać będą.

2. Dzierżawca odbiera grunta w takim stanie w jakim one obecnie się znajdują, po ekspiracji zaś dzierżawy obowiązany jest oddać takowe według zasad gospodarstwa należycie obsiane. Każdy pragnący przystąpić do licytacji winien złożyć kaucją w sumie rs. 200 gotowizną, która osobie utrzymującej się przy licytacji na poczet raty dzierżawnej przyjętą będzie. Wszystkim zaś innym licytantom zaraz po licytacji zwróconą zostanie.

Nadto każdy mający zamiar licytowania, obowiązany jest przedstawić świadectwo władzy miejscowej w myśl postanowienia b. Komisji Skarbu z dnia 11 Stycznia 1834 roku Nr. 98170, że kwalifikacją do dzierżawy Rządowej posiada.

Utrzymujący się przy dzierżawie, obowiązany jest bezzwłocznie opłacić półroczną dzierżawę i najdalej w ciągu dni ośmiu złożyć w Banku Polskim kaucją wyrównywającą rocznej dzierżawie wraz z podatkami w gotowiźnie lub w papierach publicznych na ten cel przyjmować się dozwolonych według ich wysokości nominalnej. Obok tego opłacić winien koszta obwieszczeń licytacji, bliższe wiadomości oraz więcej szczegółowe warunki dotyczące dzierżawy, przejrzane być mogą w biurze mojem każdodziennie za wyłączeniem dni świątecznych.

m. Grójec, dnia 29 Lutego 1868 roku.

Pułkownik,

N. D. 1335. *Начальникъ Августовскаго Уѣзда.*

Симъ объявляется ко всеобщему свѣдѣнію, что 15 (27) Марта с. г. въ 11 часовъ утра въ Управленіи Августовскаго Уѣзднаго Начальника, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ декларацій на отдачу въ арендное содержаніе дохода экономической касы г. Августова съ оброчной статьи бруковаго, торговаго и ярмарочнаго сбора въ г. Августовѣ со дня производства торговъ по конецъ 1869 года на счетъ неисправнаго арендатора Урвича.

Торговые кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Августовскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней, главные изъ нихъ состоятъ въ томъ, что торги эти начнутся отъ 1,625 руб. 25 коп. сер. аредной платы въ годъ.

Каждый приступающій къ торгамъ обязанъ представить квитанцію съ уплаты въ казначейство залога въ 325 руб. 5 к. с. которые лицамъ отступающимъ отъ торговъ будутъ немедленно возвращены.

* * *

Podaje się do powszechnej wiadomości, że w dniu 15 (27) Marca r. b. o godzinie 11 rano w biurze Naczelnika Powiatu Augustowskiego odbywać się będzie in plus licytacja przez podanie sekretnie opieczętowanych deklaracji na wydzierżawienie dochodu kasy miasta Augustowa z brukowego, targowego i jarmarcznego w mieście Augustowie z dniem odbycia licytacji po koniec 1869 roku, na rzecz niewypłatności dotychczasowego dzierżawcy Urwicza.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w biurze Naczelnika Powiatu Augustowskiego każdodziennie wyjąwszy dnie świąteczne i galowe; główne z nich są te, że licytacja rozpocznie się w stosunku dotychczasowej rocznej dzierżawnej sumy rs. 1,625 kop. 25.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć kwit kasy skarbowej na wniesione vadium w ilości rs. 325 kop. 5, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będzie.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Августовскаго Уѣзднаго Начальника отъ числа NN. мѣсяца NN. года за NN., объязываюсь принять въ арендное содержаніе доходъ экономической касы г. Августова съ бруковаго торговаго и ярмарочнаго въ г. Августовѣ по конецъ 1869 г. въ первомъ году со дня производства торговъ за сумму столько то руб. к. с. а въ остальнымъ году за сумму столько то р. к. с. (писать прописью) подвергаясь условіямъ изъясненнымъ въ торговыхъ кондиціяхъ, квитанцію такого то казначейства въ представленіи мною залога въ количествѣ столько то рублей .. коп. сер. при семъ прилагаю, каковыя деньги въ случаѣ не оставленія за мною торговъ, прошу возвратить на руки, или отослать по почтѣ на мой счетъ по мѣсту жительства моего. Постоянное жительство имѣю въ N. писано мною въ N. число мѣсяцъ годъ (написать четко имя и прозваніе).

Г. Августовъ, Февраля 20 дня 1868 г.

за Начальника Уѣзда, Помощникъ,

Павловъ.

(N. D. 1476). *Кольскій Уѣздный Секвестраторъ.*

Къ всеобщему свѣдѣнію объявляется, что въ пользу казенныхъ недоимокъ производиться будутъ въ городѣ Коло числа 19 (31) Марта 1868 г., начиная съ 10-ти часовъ утра передъ Секвестраторомъ Кольскаго Уѣзда продажи съ аукціонныхъ торговъ слѣдующихъ предметовъ:

a) 4 лошадей и 8 быковъ всего оцѣнки 200 руб. сер секвестрованныхъ въ фольваркѣ Богдаловъ.

b) 4 лошадей и 400 овѣцъ всего оцѣнки 600 руб. сер. секвестрованныхъ въ фольваркѣ Воля Розостова.

c) 8 лошадѣй 490 овѣцъ, повозка и прелетка всего оцѣнки 1,000 руб. сер. секвестованныя въ имѣніи Вицентово.

d) Разнаго рода мебели, большее зеркала, фортепіяно, карета, повозка, 4 лошадей, 2 жеребца, 9 кровъ и 11 теленокъ, всего оцѣнки 1,173 руб. сер. секвестрованныхъ въ имѣніи Квятковъ.

При этомъ повторяется о торгѣ разныхъ предметовъ, назначенномъ въ деревнѣ Вржонца велька 26 Марта (7 Апрѣля) сего 1868 г., подоробно въ Варшавскомъ Дневникѣ N. 42 сего года обнародованомъ.

Лица желающіе торговать изволятъ съ наличными деньгами прибыть на мѣсто имѣющихъ послѣдовать продажей.

Г. Коло, 24 Февраля (7 Марта) 1868 г.

Радзинскій.

N. D. *1462. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzięciątka Jezus w Warszawie.*

Podaje do wiadomości że w dniu 15 (27) Marca r. b. o godzinie 11 rano, odbędzie się w Szpitalu Dzieciątka Jezus licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, oddzielnie na wydzierżawienie trzech letnie ogrodu owocowego i warzywnego na folwarku S-to Krzyskim w Warszawie, tudzież oddzielnie na wydzierżawienie piwnicy tamże znajdującej się. Warunki do tych dzierżaw, obejmujące zarazem ceny do licytacji podane, tudzież wzór do deklaracji przejrzeć można w kancelarji szpitalnej, każdodziennie z wyjątkiem świąt.

Warszawa d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 r.

Opiekun Prezydujący, J. Mianowski.

Pomocnik Nadzorcy Szpitala, Mucharski.

N. D. 1464. Komisarz Administracyjny Cyrkułów 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe, machoniowe i świecznik mosiężny, w dniu 14 (26) Marca 1868 r. o godz. 11 przed południem pod Nr 1408 przy ulicy Zielnej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 24 Lutego (7 Marca) 1868 r.

Gagatnicki.

N. D. 1539 *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Sylwestra i Emilji z Kozubskich małżonków Sulkowskich obywateli, męża urzędnika, w Warszawie pod Nr. 1211 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549*a*. zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 700 kop. 50, z procentem prawnym i kosztów od Jana Neüman, właściciela nieruchomości w Warszawie przy ulicy Brzozowej pod Nr. 201 położonej, zaś w osadzie Targówek pod Nr. 103 w powiecie i gubernji Warszawskiej zamieszkałego, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 6 (18) Października 1867 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Brzozowej pod Nr. 201 pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału I. w Warszawie, w gminie Magistratu miasta Warszawy, cyrkule policyjnym i administracyjnym I. na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynsz rsr. 6 kop. 28 i pół położona, prawem własności do Jana Neüman egzekwowanego dłużnika należąca, w dzierżawnem posiadaniu Hersza Kowadło, za kontraktem w księdze wieczystej przed Rejentem Stanisławem Tyrchowskim w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) 1867 r. zawartym. na czas od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1870 roku za sumę rs. 300 rocznie zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kw. 437, czyli arszynów $349\frac{3}{5}$ zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

Kamienica frontowa masiv murowana, o parterze, dwóch piętrach i facjacie murowanej z piwnicami, blachą żelazną kryta, dwa kominy murowane mająca, w sieni tej kamienicy jest komórka, innych zabudowań niema.

W nieruchomości tej jest 11 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 549*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kempińskiego urzędnika Magistratu miasta Warszawy.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne. Obudwom d. 10 (22) Paździer. 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości d. 12 (24) Października 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 5 (17) Stycznia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Paźd. (6 List.) 1867 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 25 Paźd. (6 List.) 1867 r.

R. D. Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 2 (14) Lutego roku bieżącego, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 201 w Warszawie oznaczył na dzień 23 Lutego (6 Marca) 1868 r. godzinę 10 z rana który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń pomienionego Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 1,000.

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 201 w Warszawie, przysądzoną została przygotowawczo przez Trybunał Kajetanowi Wałowskiemu Patronowi, za sumę rs. 1,000, a zarazem tenże Tzybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tymże terminie wydanym termin do ostatecznego przysądzenia oznaczył na d. 11 (23) Kwietnia r. b. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń pomienionego Trybunału w Warszawie pod N. 549 urzędującego w wydziale I.

Licytacia zacznie się od $2/3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego, a mianowicie od sumy rs. 2,044 kop. $13\frac{1}{3}$.

Warszawa d. 23 Lutego (11 Marca) 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 1540. *Syndycy tymczasowi Masy Upadłoś i D-u H go pod firmą Levin Rosenthal, oraz Lai Rosenthal i Borucha Bramsohn.*

Ogłaszają niniejszem, iż w dalszym ciągu licytacji dnia 7 (19) Marca i następnych dni r. b. o godzinie 4 po południu, w Warszawie przy ulicy Św. Jerskiej pod Nr 1776*a*, w wozowni w dziedzińcu, sprzedany będzie chmiel krajowy, około 6200 funtów, w całości lub w częściowych partjach, a to za gotowe pieniądze, zaraz po zalicytowaniu płacić się mające

Warszawa dnia 4 (16) Marca 1868 roku.

Juljan Czajkowski Patron.

Daniel Perlmutler.

N. D. 1533. W d. 6 (18) b. m. o godz. 10 rano, w domu pod Nr. 411 przy ulicy Krakowskie Przedmieście; w d. 8 (20) t. m. o godzinie 10 rano na Muranowie; w d. 12 (24) t. m. o godz. 10 rano na Grzybowie i w d. 14 (26) t. m. o godz. 10 rano na Muranowie w Warszawie prawnie zajęte ruchomości, jako to: fortepian machoniowy, meble machoniowe, jesionowe, rygały sklepowe jesionowe, perfumy, mydła toaletowe, stroiki damskie, grzebienie, szczotki, wstążki, kwiaty i t. p. przez publiczną licytacje sprzedane będą.

Czamański, Komornik.

N. D. 1534. Законно описанные за долгъ а именно: ясеновые мебели, домашные посуды, корова 7 (19) Марта с. г. въ 12 часовъ дня на рынкѣ 3-хъ Крестовъ и 8 (20) с. м. въ 10 часовъ утра, ясеновые мебели, часы за Желѣзною брамою въ Варшавѣ, будутъ проданы съ публичнаго торга.

Варшава, Марта 4 (16) дня 1868 г.

Поплавскій, Судебный Приставъ.

* * *

Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe i olszowe, sprzęty domowe, krowa, w dniu 7 (19) b. m. o godzinie 12 w południe na targu 3-ch krzyży, w dniu 8 (20) t. m. o godzinie 10 z rana, meble jesionowe, zegar, lampa, na targu za Żelazną-bramą, w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1868 r.

Popławski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 1537. Dla wiadomości osób interesowanych, ogłaszam, iż spółka interesu **Komissowo-spedycyjnego** w Toruniu, oraz w Nieszawie i Aleksandrowie pod firmą **Horwitz et Junghertz** istniejąca, z dniem 1 Stycznia n. s. 1868 r. ustała i same interesa od tegoż dnia istnieć przestały.

(3467) **S. Horwitz.**

N. D. 1526. Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się Tabela wygranych 2 ej klasy 110 Loterji klasycznej Królestwa Polskiego.

w Drukarni Rządowej, przy Okręgu Naukowym Warszawskim. — Za pozwoleniem Cenzury.